

Ολοι την Τετάρτη 5 Οκτώβρη, 9 π.μ. στο Εφετείο

Να αποφυλακιστεί ο Σάββας Ξηρός

Δευτέρα, 12:00 μ. στον ΔΣΑ: **Συνέντευξη Τύπου**
των Κινήσεων Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενος

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 393 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΟΚΤΩΒΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

**Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΤΙΜΙΑ ΚΑΙ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ
Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟ**

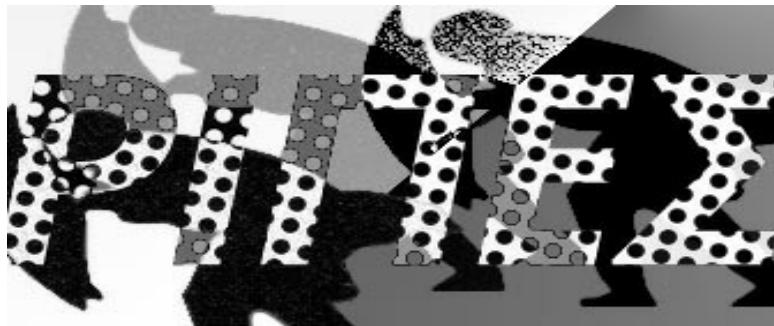
Εσταξε η ουρά του γαιδάρου...

Η διαφθορά μόνιμο χαρακτηριστικό του καπιταλισμού

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1/10: Παγκόσμια ημέρα γηρατειών 1/10/1946: Τελος δίκης Νυρεμβέργης (22 νούζι ένοχοι – Γερμανικοί και Φον Ρίμπεντροπ σε θάνατο) 1/10/1949: Ανακήρυξη Λ.Δ. Κίνας 1/10/1957: Θάνατος Νίκου Καζαντζάκη 1/10/1986: Δολοφονία Μιχάλη Πρέκα στη συμπλοκή της Καλογρέζας 1/10/1920: Γέννηση Γουστέρε Ματάρου 331 π.Χ.: Μάρχη στα Γαυγάμηλα (Αλέξανδρος – Δαρείος) 1/10/1861: Πρώτο ελληνικό γραμματόσημο 1/10/1873: Κυκλοφορία πρώτης καθημερινής εφημερίδας στην Ελλάδα («Ερημειρίδη»-Κορομηλάς) 1/10/1975: Εμφάνιση E.O. Grappo στην Ισπανία 1/10/1867: Ο Καρλ Μαρξ εκδιδει το «Κεφάλαιο» 1/10/1888: Πρώτο τεύχος του National Geographic 1/10/1958: Ιδρυση NASA 1/10/1960: Ανακήρυξη ανεξαρτησίας Κύπρου 1/10/1943: Γέννηση Ζαν Ζακ Ανό 1/10/1988: Ο Μιχαήλ Γκορμπατόσοφ γίνεται ο τελευταίος ήγετης της Σοβιετικής Ένωσης 2/10/1867: Γέννηση Μαχάτμα Γκάντι 2/10/1904: Γέννηση Γκράχαμ Γκριν 2/10/1940: Γέννηση Παντελή Βουλγαρη 2/10/1951: Γέννηση Sting 2/10/1910: Πρώτη σύγκρουση αεροπλάνων (Μιλάνο) 3/10/1926: Έγκαίνια πρώτης Δ.Ε.Θ. 3/10/1993: Θάνατος Κατερίνας Γάγου 3/10/1929: Ιδρυση Γιουγκοσλαβίας (Σερβία, Κροατία, Σλοβενία) 3/10/1906: Καθιέρωση SOS ως διεθνούς σήματος κινδύνου 3/10/1866: Θεμελίωση αρχαιολογικού μουσείου Αθήνας 3/10/1897: Γέννηση Λουΐ Αραγκόν 3/10/1932: Το Ιράκ ανεξαρτητοποιείται από την Βρετανία 3/10/1952: Πρώτη πυρηνική δοκιμή Αγγλίας (παραλία Αυστραλίας) 3/10/1987: Θάνατος Ζαν Ανουή 3/10/2001: Θάνατος Κώστα Χατζηχρήστου 4/10: Παγκόσμια ημέρα ζώων 4/10/1226: Θάνατος αγίου Φραγκίσκου Αστίζης 4/10/1955: Θάνατος Αλέξανδρου Παππάγου 4/10/1957: Εκτόξευση πρώτου δορυφόρου σε τροχιά («Σπουτνικ 1») 4/10/1970: Θάνατος Janis Joplin 4/10/1974: Ιδρυση Νέας Δημοκρατίας 4/10/1990: Ενωση Γερμανίων 4/10/1938: Ιδρυση Τροχαίας 5/10/1912: Η Ελλάδα κηρύσσει πόλεμο στην Τουρκία 5/10/1988: Δημοψήφισμα Χιλής – «Οχι» στον Πινοσέτ 5/10/1927: Σύλληψη Αθανάσιου Μπαδοσάκη για συνεργασία σε βάρος του δημοσίου με τον Θεόδωρο Πάγκαλο 5/10/1966: Αναβίωση Δημητρίων μετά από διακοπή αιώνων (Θεσ/νίκη) 5/10/1713: Γέννηση Ντενίς Ντιντερό 5/10/1936: Γέννηση Βάσολαβ Χάρβελ 5/10/1930: Πρώτα αυτόματα τηλεφωνικά κέντρα σε Αθήνα – Πειραιά 6/10: Παγκόσμια ημέρα κατοικίας 6/10/1927: Πρώτη τανία ομιλούντος στινεμά («The jazz singer») 6/10/1981: Δολοφονία Ανουάρ Σαντάτ 6/10/1999: Θάνατος Amalia Rodriguez 7/10/1905: Πρώτη περιπόλια αστυνομικών με μοτοσικλέτες (Νέα Υόρκη) 7/10/1917: Ο Λένιν κρυφά στην Πετρούπολη 7/10/1924: Κυβέρνηση Μιχαλακόπουλου 7/10/1913: Γέννηση Albert Camus 7/10/1831: Καταδικάζεται σε θάνατο ο δολοφόνος του Καποδιστρία, Γεώργιος Μαυρομιχάλης 7/10/1949: Ανακήρυξη Λ.Δ. Γερμανίας 7/10/1959: Φωτογράφηση σκοτεινής πλευράς της Σελήνης 7/10/2000: Τελευταίος αγώνας στο Wembley (Αγγλία – Γερμανία 0-1).

● «Φύγετε όπως μπορείτε» ●●● Αυτό ήταν το μήνυμα της αμερικανικής κυβέρνησης προς τους κατοίκους των περιοχών που αναμενόταν να χτυπήσει ο νέος τυφώνας ●●● Αυτό είναι το απόλυτο δόγμα του φιλελευθερισμού ●●● Ο καδένας για την πάρτη του και ανάλογα με το έχει του ●●● Αυτή είναι η αστική έννοια της ελευθερίας και της ισότητας ●●● Μπορείς να φύγεις; σώνεσαι ●●● Δεν μπορείς; προσευχήσου να γλιτώσεις ●●● «Όλοι είμαστε ελεύθεροι να τρώμε με χρυσά κουτάλια, το ζήτημα είναι ποιος έχει χρυσά κουτάλια» Ν. Τσερνιόφσκι ●●● Οχι, δεν ήταν κομμουνιστής ο Τσερνιόφσκι (άλλωστε είναι προγενέστερος) ●●● Ενας δημοκράτης ήταν, που αντιλήφθηκε την απάτη των αστικών συνδημάτων ●●● Στα καδ' ημάς, [ξανα]χτύπησε ο Μητσοτάκης, που [ξανα]έβγαλε τον Καραμανλή ανεπαρκή πρωθυπουργό ●●● Γιατί διάλεξε να το κάνει τώρα; Μα γιατί ο Καραμανλής είπε στη Θεσσαλονίκη ότι δεν θα κάνει ανασχημα-

τισμό ●●● Το μήνυμα του Δρακουμέλ ήταν σαφές, όταν ρωτήθηκε αν η Ντόρα δι μηπει στην κυβέρνηση ●●● «Από τον Καραμανλή εξαρτάται», απάντησε, και ο νοών νοείτω ●●● Τ' ακούς, δάμαλε; Βάλ' την γρήγορα στην κυβέρνηση, αν δέλεις να μην τρως πισώπλατα μαχαιρώματα ●●● Και για τον Γιωργάκη πάντως τον είπε τον καλό το λόγο ο Μητσοτάκουλας ●●● «Δεν κάνει για πρωθυπουργός το παιδί, δεν κάνει» ●●● Δεν κάνει ο Δάμαλος, δεν κάνει ο Γιωργάκης, ποιος κάνει, ο Κυριάκος; ●●● Οχι, βέβαια. Είναι γένους δη-

λυκού, ψηλή όπως ο Μητσοτάκης, με χαμόγελο σαν του Μητσοτάκη (μπρρρ!) και έχει γραφεί σε νεοκλασικό του Τσίλερ στην Αθηνάς ●●● Βρείτε και τίποτα μόνοισας, μην τα περιμένετε όλα έτοιμα ●●● Για τον Γιωργάκη, βέβαια, μπορεί να λειτουργήσει και ως έπαινος ο ψόγος Μητσοτάκη ●●● Ενώ για τον Καραμανλή... ●●● Ωραίο το κόλπο των σουπερμακετάδων: άλλη τιμή στο ράφι, άλλη χτυπάτε το μηχάνημα στο ταμείο ●●● Η λύση; Να κάνουμε έλεγχο ●●● Οπως στις ταβέρνες, που ελέγχουμε το λογαριασμό, για να δούμε μη μας

έχωσε τίποτα παραπάνω ο ταβερνιάρης ●●● Θα μου πείτε, άλλο συνοικιακή ταβέρνα και άλλο ευρωπαϊκό σούπερ μάρκετ ●●● Καπιταλισμός, φίλοι μου, καπιταλισμός ●●● Μη γίνεστε αφελείς ●●● «Χάθηκαν κιβώτια αποδεικτικού υλικού που αφορούσαν τη 17Ν», δήλωσε ο Βουλγαράκης ●●● Να είσαι σαφής μεγάλε: δεν αφορούσαν τη 17Ν γενικά και αόριστα, αλλά πην υπόθεση Ριανκούρ ●●● Εκεί που οι ασφαλίτες έστησαν ολόκληρο παραμύθι, για να μοιραστούν κάμποσα εκατομμύρια ●●● Ε, για να 'ναι σίγουροι, εξαφάνισαν και τα ίχνη ●●● Εξακολουθεί να κουβαλάει «τσουβάλια με στοιχεία» κατά του «απατεώνα Κοντομηνά» ο Κουρής ●●● Εξακολουθούν και οι «βαρόνοι των μίντια» να προβάλλουν «δημοσιογραφικά» τα όσα λέει ο Κουρής ●●● Οσο για τον Κοντομηνά, πηγαίνει μόνος του (!) στον εισαγγελέα και ζητάει προστασία ●●● Κάτι μεγάλο ψήνεται ●●● Αραγε πότε δα «προσκυνήσει» ο Κοντομηνάς; ●

◆ Πέρασε και η μέρα χωρίς αυτοκίνητο. Μαζεύτηκαν και πάλι διάφοροι γραφικοί, αλλού πεζή αλλού με ποδήλατα, για να στείλουν το μήνυμά τους. Δε λέμε, καλή η πεζοπορία, καλό και το ποδήλατο, καλή και η προπαγάνδα για υγιεινές συνήθειες. Δεν φταιέι, όμως, το αυτοκίνητο για τη ρύπανση, το κυκλοφοριακό και τις... καρδιοπάθειες. Ο καπιταλισμός φταίει, παιδιά. Εσέίς βαράτε το σαμάρι κι όχι το γάδαρο. Οσο, λοιπόν, εξακολουθείτε να βλέπετε το δέντρο και όχι το δάσος τόσο θα μετατρέπεστε σε προπαγανδιστικό εξάρτημα του... δάσους.

◆ Ωραίες, αποκαλυπτικές και προπαντός χρήσιμες οι επιστημάνσεις του Ιού (Ελευθεροποιία, 24.9.05) για τον εθνικιστικό οίστρο του Βαρθολομαίου, μεταξύ των άλλων, έχει αναλάβει να φιλοτεχνήσει και την αγιογραφία του Βαρθολομαίου, δεν πληροφορήθηκε τίποτα για τις δραστηριότητες του κολλητού του; Ή απλά τις έκανε γαργάρα;

◆ Ωραίες, αποκαλυπτικές και προπαντός χρήσιμες οι επιστημάνσεις του Ιού (Ελευθεροποιία, 24.9.05) για τον εθνικιστικό οίστρο του Βαρθολομαίου, μεταξύ των άλλων, έχει αναλάβει να φιλοτεχνήσει και την αγιογραφία του Βαρθολομαίου, δεν πληροφορήθηκε τίποτα για τις δραστηριότητες του κολλητού του; Ή απλά τις έκανε γαργάρα;

◆ Με το ίδιο νόμισμα πληρώνει τον Τ. Παπαδόπουλο ο Ν. Αναστασιάδης του ΔΗΣΥ.

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <>Κ>>**

● Ο Κ.Ν. 150 ευρώ

μοιράζει από ένα δολάριο σε μαθητές που οι τοπικές αρχές κουβάλησαν με το ζόρι σε γήπεδο βορειοελλαδικής πόλης. Οταν ο Ανθιμός είπε αυτά που είπε για το Μακεδονικό στη ΔΕΘ ξεσκωτήκαν ακόμα και οι δεξιές φυλλάδες. Τώρα που ο Βαρθολομαίος είπε τα ίδια και χειρότερα, σιωπήτη νεκροταφείου. (Υ: Αλήθεια, εκείνος ο μέγιας δημοκράτης Γ. Βότσης που, μεταξύ των άλλων, έχει αναλάβει να φιλοτεχνήσει και την αγιογραφία του Βαρθολομαίου, δεν πληροφορήθηκε τίποτα για τις δραστηριότητες του κολλητού του; Ή απλά τις έκανε γαργάρα);

◆ Ουφ, τέλειωσε το Ευρωμπάσκετ, το πήραμε, ησχάσαμε και από τον Φασούλα. Είχε ρίξει άγκυρα στα κανάλια

και δεν κουνιόταν με τίποτα. Πώς προλάβαινε, ρε παιδί μου, να μετακινείται από κανάλι σε κανάλι σε χρόνο ρεκόρ; Ή είχαν στήσει λινκ όλα τα κανάλια στο γραφείο του. Εμείς, πάντως, ένα πρόγραμμα αναφωτίσμαστε. Αφού το ογκοπάρει τόσο ποτέ να κάνει κίνηση βέτο, αν έχει την ευθύνη της προεδρίας, αλλά όντας στην αντιπολίτευση και έχοντας δεχτεί τόσες κατηγορίες από τον υπερεθνικό Παπαδόπουλο, βρήκε την ευκαιρία να πάρει μια μικρή ρεβάνσ.

◆ Ουφ, τέλειωσε το Ευρωμπάσκετ, το πήραμε, ησχάσαμε και από τον Φασούλα. Είχε ρίξει άγκυρα στα κανάλια

θρώπων στα ερείπια της «Ρικομένης» δικαστηκαν, ωσάν να επρόκειτο για παραβάτες τροχαίου ατυχήματος. Η Δικαιοσύνη έβγαλε την επιμηγορία της και έκρινε ότι το έγκλημα της «Ρικομένης» είναι πλημμελή! Τελικά, στο εδάφιο του κατηγορούμενου κάθισαν μονάχα τέσσερις μηχανοί και αρχιτέκτονες, ενώ οι ιδιοκτήτες και τα μέλη του ΔΣ της βιομηχανίας «Ρικομένης» δεν οδηγ

■ Ανενημέρωτοι:

Πέμπτη, 22 Σεπτέμβρη. Η διαπραγμάτευση για την αντιδήλωση της ΕΕ στην τουρκική δήλωση έχει τελειώσει προ πολλού και στην Κύπρο οι πολιτικοί αντίπαλοι του Παπαδόπουλου αρχίζουν να «την φάνουν», αναζητώντας ευκαιρία για αντιπολίτευση. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος δηλώνει ότι η κυπριακή κυβέρνηση έδωσε την έγκριση για το διαπραγματευτικό πλαίσιο ΕΕ-Τουρκίας. Ο πρόεδρος του ΔΗΣΥ Ν. Αναστασιάδης δηλώνει άγνοια για το γεγονός. Ξεκαθαρίζει ότι δεν έχει καμιά σχετική ενημέρωση από τον Παπαδόπουλο. Η πλάκα είναι πως το ίδιο ακριβώς δηλώνει και ο γενικός γραμματέας του ΑΚΕΛ Δ. Χριστόφριας, συμπληρώνοντας ότι περιμένει τη συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου για να ενημερωθεί!

Μα καλά, το κόμμα που έχει εκλέξει στην προεδρία τον Παπαδόπουλο δεν ενημερώνεται για τόσο κρίσιμα ζητήματα και περιμένει να τα μάθει κατόπιν εορτής; Δύο τινά συμβαίνουν: ή ο Παπαδόπουλος δεν τους δίνει λογαριασμό θεωρώντας τους δεδομένους ή, όπερ και το πιθανότερο, ήξεραν πολύ καλά, αλλά δεν θέλουν να φορτωθούν το πολιτικό κόστος και αφήνουν τον Παπαδόπουλο να το σηκώσει μόνος του.

■ Πολιτισμένος διάλογος

Πώς αντιμετώπισε η τουρκική κυβέρνηση την ευρωπαϊκή αντιδήλωση; Με μια ήπια ανακοίνωση, στην οποία η αντιδήλωση κατηγορείται ότι «περιέχει ορισμένες άδικες προσεγγίσεις» και είναι «μονόπλευρη». Η ανακοίνωση τονίζει: «Δεν είναι δυνατόν για μας να υιοθετήσουμε αυτή την προσέγγιση».

Αφού, λοιπόν, ο ένας έκανε τη δήλωσή του και ο άλλος την αντιδήλωσή του, δυο κείμενα με προπαγανδιστική σημασία, χωρίς κανένα νομικό κύρος, είπαν ο ένας στον άλλο: «Και τώρα ας κάνουμε δουλειά. Ας αρχίσουμε το παζάρι για την ενταξιακή διαδικασία». Το είπε, άλλωστε, καθαρά ο Ερντογάν σε προσωπική του δήλωση: «Αυτό που έχει για μας σημασία είναι το πλαίσιο της διαδικασίας διαπραγματεύσεων, το οποίο και συνεπώς παρακολουθούμε. Αυτό που για μας έχει ισχύ είναι το υπάρχον έγγραφο περί διαδικασίας διαπραγματεύσεων, οι οποίες θα αρχίσουν στις 3 Οκτωβρίου».

■ Περασμένα ξεχασμένα

Θυμάστε τί ελεγαν πριν μερικά χρόνια οι ευρωλάγονοι σε Αθήνα και Λευκωσία; Ελεγαν πως η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ είναι η μεγάλη ευκαιρία για την επιλυση του Κυπριακού, διότι η Κύπρος θα καταστεί ευρωπαϊκό έδαφος και η ΕΕ θα είναι υποχρεωμένη να στραφεί κατά της Τουρκίας, χαρακτηρίζοντας την κατοχή του Βορρά ως κατοχή ευρωπαϊκού εδάφους. Λίγο ακόμα και θα έλεγαν στους δυστυχείς Κυπρίους ότι σήγουρα η ΕΕ θα κηρύξει τον πόλεμο κατά της Τουρκίας.

Θυμάστε τί ελεγαν λίγο μετά; Οτι με την ένταξη η Κύπρος θωρακίστηκε, γιατί πλέον η Τουρκία, που θέλει να ενταχθεί στην ΕΕ, θα είναι αναγκασμένη να περάσει και από τη Λευκωσία, η οποία διατηρεί πάντοτε το δικαίωμα του βέτο.

Που κρύφτηκαν σήμερα όλα αυτά τα λαλίστατα παπαγαλάκια; Περασμένα ξεχασμένα κι αυτά που έλεγαν επί τόσα χρόνια; Περασμένα ξεχασμένα (από τη μεριά τους). Οσο για μας, θυμόμαστε πάντοτε ένα παλιό δόγμα της αστικής πολιτικής: «Ο, τι χάθηκε με πόλεμο δεν μπορείς να το ξαναπάρεις με τη διπλωματία».

■ Κύπρος

Πολιτικάντικες κόντρες

Με έντονες πολιτικές κόντρες ολλάχωρίς τη δημιουργία μεζονος πολιτικής κρίσης έκλεισε στο Εθνικό Συμβούλιο της Κύπρου η ιστορία της ενταξιακής διαδικασίας της Τουρκίας. Ο ΔΗΣΥ, διά του προέδρου του Ν. Αναστασιάδη, έκανε σκληρή επίθεση στον Παπαδόπουλο, κατηγορώντας τον ότι απεμπόλησε το δικαίωμα του βέτο στην ενταξιακή πορεία της Τουρκίας. Στον Αναστασιάδη απάντησε δημόσια ο κυβερνητικός εκπρόσωπος καταλογίζοντάς του προεκλογικές σκοπιμότητες, χάριν των οποίων εισηγείται τώρα θέσεις που προηγουμένως η γησεία του ΔΗΣΥ χαρακτήριζε μαξιμαλιστικές (σ' αυτό δεν έχει άδικο).

Τα κόμματα της κυβερνητικής πλειοψηφίας (ΑΚΕΛ, ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ) στήριξαν τη στάση Παπαδόπουλου και χαρακτήρισαν την ευρωπαϊκή αντιδήλωση ως το καλύτερο που μπορούσε να επιτευχθεί υπό τις παρούσες συνθήκες. Ας σημειωθεί, όμως, ότι ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ Γ. Ομήρου στήριξε υπό όρους τη θέση του Παπαδόπουλου, σημειώνοντας ότι αν δεν τηρηθούν στην περιλαμβάνοντα στην αντιδήλωση, η Κυπριακή Δημοκρατία

πρέπει υποχρεωτικά να επιλέξει το βέτο στην ενταξιακή διαδικασία της Τουρκίας (ξέχασε προφανώς, ότι αυτό πλέον αποκλείεται).

Είναι φανερό, ότι έχουμε να κάνουμε με πολιτικάντικες κόντρες. Ο σκληρός εθνικιστής Παπαδόπουλος, που μπλόκαρε το σχέδιο Ανάν και έσυρε και το ΑΚΕΛ στο μέτωπο του «όχι», εξαναγκάζοντάς το να αλλάξει την αρχική του απόφαση υπέρ του «ναι», βρέθηκε απομονωμένος (ακόμα και από την ελληνική κυβέρνηση) στα παζάρια για την αντιδήλωση και αναγκάστηκε να παζαρέψει κάποιες ψευτοβελτιώσεις με αντάλλαγμα το άθικτο του διαπραγματευτικού πλαισίου (κάλο για βέτο δεν έχει).

Από την άλλη, ο υπέρμαχος του «ρεαλισμού» και ένθερμος προπαγανδιστής του «ναι» Ν. Αναστασιάδης εμφανίζεται τώρα ως σκληρός εθνικιστής, για να πάρει ρεβάνση από τον Παπαδόπουλο. Αν κάτι είναι αξιοσημένο από τα όσα έγιναν και επιώθηκαν στην Κύπρο το τελευταίο δεκαπενθήμερο, αυτό είναι μια συνέντευξη του υπουργού Εξωτερικών Γ. Ιακώβου στον «Πολίτη της Κυριακής» (25.9.05). Ο έμπειρος διπλωμάτης

προσπαθεί να υποβαθμίσει το όλο θέμα και εκτιμά ότι η διαδικασία του ΉΠΑ θα δημιουργήσει ένα νέο κεκτημένο στις σχέσεις Τουρκίας-Κύπρου. Οταν κυλήσουν τα πράγματα τον Οκτώβρη -παρατηρεί με νόημα ο Ιακώβου- ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ θα ξεκινήσει και πάλι την εμπλοκή του για την εξέυρεση λύσης στο Κυπριακό. Θα ξεκινήσει με την αποστολή ειδικών απεσταλμένων, προκειμένου να σφυγμομετρήσουν τις θέσεις των δύο πλευρών και το κατά πόσο η Αγκυρα είναι διατεθειμένη να δεξεί την αναγκαία ελαστικότητα ενώπιον των ενταξιακών της διαπραγματεύσεων.

Αυτό το τελευταίο, όμως, προρίζεται για εσωτερική κατανάλωση στην Κύπρο. Για ανελαστικότητα εγκαλούμενη δεν είναι η Αγκυρα αλλά η Λευκωσία και προς αυτή θα στραφεί η πίεση του Κόφι Αναν, που «κάτι χρωστάει» στον Παπαδόπουλο. Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε, λοιπόν, είναι ότι επίκειται νέα πρωτοβουλία του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ, κατά την οποία η Λευκωσία θα βρεθεί με την πλάτη στον τοίχο.

■ Εύσημα αμερικανοδουλείας

ΕΥΣΗΜΑ αμερικανοδουλείας μοίρασε σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Αθήνα Τσαρλς Ρις, σε μια εφ' όλης της ύλης ομιλία του στο Κέντρο Γουντρουσ Ουίλσον στην Ουάσινγκτον. Ενα απόστρασμα από την ομιλία του είναι το πιο χαρακτηριστικό:

«Παρά τη συνολική αντίθεση του ελληνικού λαού στον πόλεμο (σ.σ. του Ιράκ), η Ελλάδα ήταν η πρώτη χώρα που συνεισέφερε οικονομικά, ενώ παρέχει διευκολύνσεις για τη μεταφορά οπλισμού».

Ο Ρις αναφέρθηκε ακόμη με κολακευτικά λόγια στη δημιουργία Κέντρου Εκπαίδευσης σε θέματα ασφαλείας, στη συμμετοχή της Ελλάδας στις επιχειρήσεις επιτήρησης της Μεσογείου και στη δημιουργία Κέντρου Θαλάσσιων Επιχειρήσεων στην Κρήτη, στη σύλληψη και καταδίκη «σημαντικού μέρους της οργάνωσης 17Ν», ενώ δεν παρέλειψε να εκφράσει την ικανοποίηση της αμερικανικής κυβέρνησης για την πρόσφατη απόφαση της κυβέρνησης Καραμανλή να προτιμήσει τα αμερικανικά πολεμικά αεροσκάφη F-16. Τόνισε ιδιαίτερα ότι αυτή η πολιτική αικολουθήθηκε με συνέπεια τόσο από τις κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ όσο και απ' αυτή της ΝΔ. Χαρακτήρισε την Ελλάδα «φυσικό εταίρο των ΗΠΑ» στη Νοτιοανατολική Ευρώπη και σημείωσε με νόημα ότι αυτή εξελίσσεται σε δίδο διαρκής επενδύσεις στη Βαλκανική. Κατέληξε λέγοντας ότι η προβληματική εικόνα που είχε δημιουργηθεί για τις ΗΠΑ στην Ελλάδα και για την Ελλάδα στις ΗΠΑ το τελευταίο διάστημα έχει αρχίσει να αλλάζει. Προφανώς, εννοεί την εικόνα στα ΜΜΕ και όχι στον ελληνικό λαό.

■ Κουλουμπάχατα

ΤΟ ΜΑΛΕΒΡΑΣΕ γίνεται στη Μεσσηνία, όπου η κυβέρνηση έχει υποσχεθεί στήριξη σε δύο καπιταλιστικούς ομίλους, τα συμφέροντα των οποίων συγκρούονται. Από τη μια είναι ο εφοπλιστής Β. Κωνσταντακόπουλος, που πρωθεί μια μεγάλη τουριστική επένδυση στη Φοινικούντα (προ μηνών είχε γίνει δεκτός από τον ίδιο τον Καραμανλή στο Μαξίμου) και από την άλλη είναι η εταιρία «Ελληνική Ενέργεια Ηρακλής» του ομίλου της μεγαλοκατασκευαστικής «J&P Αβαζέ», που πρωθεί τη δημιουργία θερμοηλεκτρικής μονάδας (με καύση λιγνίτη) στο Ακριτοχώρι, που υποβαθμίζει τουριστικά την περιοχή.

Οπως έχει διαφανεί, ο

Κομάντος κατά εργατών!

Ηεπιχείρηση είχε όλα τα χαρακτηριστικά της νέας «αντι-τρομοκρατικής» εκστρατείας, όπως διαφημίζεται από τους υπεραισιστές της «τάξης» και της «ασφάλειας». Μασκοφόροι κομάντος που κατεβαίνουν με σκοινιά από ελικόπτερα, συλλήψεις και απειλές για καταδίκες μέχρι και 20 χρό-

νια για πειρατεία. Κι όλα αυτά σε μια χώρα που αρέσκεται να αυτοαποκαλείται «δημοκρατική» και «κοινωνικά ευαίσθητη» σε αντίθεση με τον άκρωτο νεοφιλεύθερισμό που επικρατεί στην άλλη μεριά του Ατλαντικού.

Τα όσα διαδραματίστηκαν την περασμένη Τετάρτη το απόγευμα στο φέρι «Πλασκάλ Παολί» της γαλλικής κρατικής «Εθνικής Μεσογειακής Εταιρίας της Κορσικής» (SNCM), ανέδειξαν ακριβώς αυτό. Τρομοκράτες δεν είναι μόνο οι ισλαμιστές βομβιστές, ούτε οι αντάρτες πόλης κάποιων μικρών ομάδων, αλλά όλοι όσοι αντιτίθενται μαχητικά στην καθεστηκία τάξη. Και σαν τέτοιοι θα αντιμετωπίζονται. Οπως αντιμετωπίστηκαν οι 30 εργάτες της SNCM που τόλμησαν να καταδάσουν το φέρι και να το οδηγήσουν από το λιμάνι της Μασαλίας στην Κορσική. Δεν έχει σημασία που οι εργάτες οδηγήθηκαν σε μια τέτοια πράξη διαμαρτυρίας μετά την απόφαση ιδιωτικοποίησης της εταιρίας που θα σημάνει την απόλυτη 400 εργαζομένων. Ούτε κι ότι το πλοίο ήταν άδειο, χωρίς επιβάτες, επομένως δεν κινδύνευε κανείς από τους «πειρατές». Το ότι αμφισβήτησαν στην πράξη την εξουσία καταλαμβάνοντας το πλοίο αρκεί για να αντιμετωπιστούν ως «τρομοκράτες».

Ομως οι εργάτες φαίνεται να μη μασάνε. Μετά τις άγριες συγκρούσεις με 1000 διαδηλωτές την Τρίτη το βράδυ στο κορσικανικό λιμάνι της Μπαστιά, όπου η αστυνομία τους έπνιξε στα δακρυγόνα, οι εργάτες αποφάσισαν την Τετάρτη να συνεχίσουν την απεργία τους στη Μασαλία και να εμποδίσουν την πρόσβαση στο συγκρότημα των πετροχημικών εργοστάσιων της Λαβέρα και το πετρελαϊκό λιμάνι της Φος-Συρ-Μερ. Με την ανεργία να φουντώνει και τα μεροκάματα να πέφτουν η «δημοκρατική» Ευρώπη αποκαλύπτει το πραγματικό της πρόσωπο. Καιρός ήταν και οι εργάτες να δράσουν ανάλογα.

Σφυροκοπούν τη Γάζα

«Εάν δεν είμαστε ήσυχοι, οι τρομοκρατικές οργανώσεις δεν θα γνωρίσουν ποτέ την ησυχία. Εάν ο Μαχμούντ Ζαχάρ (σ.σ. ηγέτης της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας) και ο Ισμαήλ Χανιγά ή οποιοσδήποτε απ' τους άλλους συνεχίσουν να εξαπολύουν ρουκέτες Κασάμ, θα τους στείλουμε στο μέρος που βρίσκονται ο Ραντίσι κι ο Γιασίν (σ.σ. οι ηγέτες της Χαμάς που δολοφονήθηκαν πέρση). Μ' αυτά τα προκλητικά λόγια απευθύνθηκε στους δημοσιογράφους ο υπουργός Πολέμου του Ισραήλ Σαούλ Μοφάζ την περασμένη Τρίτη, ενώ βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη το σφυροκόπημα της Λωρίδας της Γάζας από ισραηλινά μαχητικά αεροπλάνα και ελικόπτερα, που έπληξαν με ρουκέτες διάφορες πόλεις της Λωρίδας, καταστρέφοντας αποθήκες, βιοτεχνίες, σπίτια μέχρι και σχολεία (τραυματίζοντας ένα μωρό 40 μηνών), αλλά και κυβερνητικά κτίρια και γραφεία της Φατάχ και αφήνοντας στο σκοτάδι τα ανατολικά προάστια της πόλης της Γάζας.

Οι δηλώσεις του Μοφάζ ήρθαν μετά από ένα κύμα μαζικών συλλήψεων πάνω από 380 με-

λών της Χαμάς και της Τζιχάντ στη Δυτική Οχθή (μεταξύ των οποίων και του Χασάν Γιουσέφ, επικεφαλής της Χαμάς στη Δυτική Οχθή), την ίδια στιγμή που οι ένοπλες οργανώσεις της Γάζας συμφώνησαν να σταματήσουν τις επιθέσεις από τη Λωρίδα της Γάζας στο Ισραήλ. Πράγμα που ανακοινώθηκε τόσο από τον Ζαχάρ την Κυριακή, όσο και από τον Ιμπραήμ Αμπού Αλ-Νάγια, (επικεφαλής της κοινής επιτροπής των ένοπλων οργανώσεων) και τον εκπρόσωπο της Τζιχάντ την Τρίτη, προκειμένου να μη δώσουν στο Ισραήλ το άλλοθι να συνεχίσει τις επι-

θέσεις.

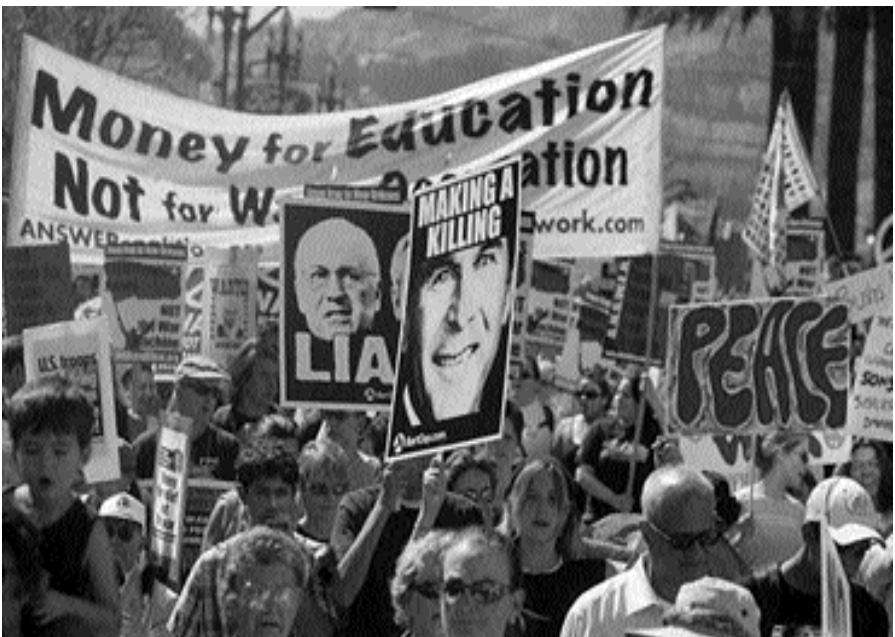
Παρολούτα, οι Σιωνιστές συνεχίζουν τις επιθέσεις. Ακόμα και μετά την οριακή νίκη του Σαρόν έναντι του αντιπάλου του πρώην πρωθυπουργού Νετανιάχου για την αρχηγεία του Λικούντ με 51%-49% την περασμένη Τρίτη, όπου ο Σαρόν πέρασε τον σκόπελο της αμφισβήτησης της «υποχωρητικής» του πολιτικής μέσα στο κόμμα του. Επιθέσεις που δεν περιορίζονται στη Λωρίδα της Γάζας αλλά επεκτάθηκαν και στη Δυτική Οχθή, όπου πέρα απ' τις μαζικές συλλήψεις και τις καταστροφές των γρα-

φείων της Χαμάς και της Τζιχάντ οι Σιωνιστές εξαπέλυσαν επιδρομές και ανθρωποκυνηγητό σε διάφορες πόλεις της εισβάλοντας αικόμα και σε φιλοανθρωπικά ιδρύματα.

Στόχος των Σιωνιστών είναι η διάλυση των ένοπλων ομάδων αντίστασης και αντηγυρία τους η αδυναμία του Αμπάς να τις διαλύσει. Πράγμα που παραδέχτηκε εμμέσως πλήν σαφώς την προηγούμενη βδομάδα ο ίδιος ο Αμπάς, σε απάντηση στην έκκληση του «Κουαρτέτου» (ΗΠΑ, Ρωσία, ΕΕ και ΟΗΕ) για «διάλυση του δυναμικού και της υποδομής των τρομοκρατών», υποστηρίζοντας ότι γνωρίζει περισσότερα απ' το Κουαρτέτο στο πως θα χειριστεί το θέμα με τ' αδελφιά του.

Οποιος νόμισε ότι η ισραηλινή αποχώρηση απ' τη Γάζα θα φέρει την «ειρήνη» διαφεύγεται οικτρά. Γιατί οι Σιωνιστές δεν αποχώρησαν για την «ειρήνη» αλλά για τη δική τους ασφάλεια, αφήνοντας αλώβητη την κατοχή στη Δυτική Οχθή και την περικύλωση της Λωρίδας της Γάζας, που θα συνεχίσουν να σφυροκοπούν όταν το κρίνουν απαραίτητο.

Εντείνεται η δυσφορία

Το αδιέξodo που βρίσκονται οι κατακτητές στο Ιράκ έχει σα συνέπεια να αυξάνεται η δυσφορία στο εσωτερικό τους. Πέρα από τα γκάλοπ που εμφανίζουν όλο και πιο λίγους να υποστηρίζουν την ιμπεριαλιστική τους πολιτική, οι ΗΠΑ και η Βρετανία βρέθηκαν αντιμέτωπες και με τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις του προηγούμενου Σαββάτου στο εσωτερικό. Η μεγαλύτερη διαδηλώση έγινε στην Ουάσιγκτον που συγκέντρωσε πάνω από 300.000 κατά τους διοργανωτές (100.000 με 150.000 κατά την αστυνομία) και ήταν η μεγαλύτερη απ' το ξεκίνημα του πολέμου στο Ιράκ, ενώ μικρότερες διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις όπως το Σαν Φρανσίσκο όπου συγκεντρώθηκαν γύρω στις 50.000 σύμφωνα με τους διοργανωτές (20.000 κατά την αστυνομία), το Λος Αντζελες, το Σιάτλ, το Σαν Ντιέγκο και άλλοι. Στο Λονδίνο 10.000 ήταν οι διαδηλωτές που απαίτησαν την αποχώρηση των βρετανικών στρατευμάτων από το Ιράκ.

Μπορεί αυτές οι διαδηλώσεις να ήταν ειρηνικές και να μην δημιουργησαν σοβαρά προβλήματα στις κυβερνήσεις τους, παρόλα αυτά είναι ενδεικτικές του κλίματος που επικρατεί στα μετόπισθεν των ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων. Το σύγουρο είναι ότι η δυσφορία μέσα στους λαούς τους έχει αρχίσει να εντείνεται κι αυτό θα γίνεται όλο και πιο φανερό όσο δυναμώνει η ιρακινή αντίσταση.

■ 250.000 σφαίρες για κάθε νεκρό αντάρτη

Ο αμερικανικός στρατός ρίχνει τόσες πολές σφαίρες στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, με αποτέλεσμα οι αμερικανικές βιομηχανίες παραγωγής πυρομοχικών να μην μπορούν να καλύψουν τη ζήτηση και η αμερικανική κυβέρνηση αναγκάζεται να κάνει εισαγωγές από το Ισραήλ.

Σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα «Independent» (25/9/05), η οποία επικαλείται στοιχεία πρόσφατης έκθεσης του «General Accounting Office (GAO)» της αμερικανικής κυβέρνησης, ο αμερικανικός στρατός χρησιμοποιεί τώρα 1.8 δισ. σφαίρες το χρόνο, που σημαίνει ότι ανάμεσα στο 2002 και το 2005, δηλαδή στην περίοδο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», έχει χρησιμοποιήσει περίπου 6 δισ. σφαίρες. Αν θεωρηθεί βάσιμη η εκτίμηση αμερικών στρατιωτικών αξιωματούχων ότι στον «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» έχουν σκοτωθεί τουλάχιστον 20.000 αντάρτες, σε κάθε νεκρό αντάρτη αναλογούν 300.000 σφαίρες και στην καλύτερη περίπτωση 250.000.

Σύμφωνα με την έκθεση του GAO, οι τρεις ελεγχόμενες από την αμερικανική κυβέρνηση βιομηχανίες παραγωγής μικρού και μεσαίου διαμετρήματος πυρομοχικών, παρόλο που δαπανήθηκαν εκαποτμύρια δολάρια για την αναβάθμισή τους, δεν μπορούν να ανταποκριθούν στην αυξημένη ζήτηση. Ετσι το Πεντάγωνο αναγκάζεται να αγοράζει πυρομοχικά από την αμερικανική εταιρία Olin – Winchester και τη στρατιωτική βιομηχανία του Ισραήλ, για τα οποία το 2004 πλήρωσε 10 εκαποτμύρια δολάρια παραπόνω από ότι αν παράγονταν στις ελεγχόμενες από το αμερικανικό κράτος βιομηχανίες.

Τα σχόλια δικά σας.

Δύο μόλις βδομάδες πριν από τη δημοψήφισμα για την επικύρωση του συντάγματος, που ανέρι το δρόμο για το διαμελισμό του Ιράκ σε τρία κρατίδια και τη δημιουργία ενός χαλαρού ομοσπονδιακού κράτους, το κλίμα που διαμορφώνεται δεν ευνοεί καθόλου τα σχέδια των Αμερικάνων.

Και δεν είναι μόνο οι καθημερινές πολύνεκρες επιθέσεις εναντίον αμερικανών και ιρακινών στρατιωτικών στόχων. Τα τελευταία γεγονότα στη Βασόρα ανησυχούν σφύδρα το Λονδίνο και την Ουάσιγκτον, που φοβούνται ότι η Βασόρα, η πρωτεύουσα του νότιου Ιράκ, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το 70% του ιρακινού πετρελαίου, μπορεί να εξελιχθεί σε ένα ακόμη θερμό μέτωπο. Γιατί η έκρηξη της λαϊκής οργής ύστερα από το θάνατο δύο ιρακινών αστυνομικών από τους δύο βρετανούς πράκτορες, οι οποίοι στη συνέχεια συνελήφθηκαν και απελευθερώθηκαν με επίθεση του βρετανικού στρατού στη φυλακή που κρατούνταν, δεν ήταν «κεραυνός εν αιθρίᾳ». Υπήρχε προηγούμενο αλλά και συνέχεια. Είχαν προηγηθεί απανωτές επιθέσεις κυρίως με εκρηκτικούς μηχανισμούς τοποθετημένους στο οδόστρωμα, με αποτέλεσμα από τα τέλη του Ιουλίου να έχουν χάσει τη ζωή τους έξι βρετανοί και έξι αμερικανοί στρατιώτες στην επαρχία της Βασόρα. Πολύ πιο σοβαρά είναι όσα ακολούθησαν μετά τη περιστατικό με τους δύο βρετανούς πράκτορες στη Βασόρα. Από τότε οι βρετανικές θέσεις στη Βασόρα έχουν δε-

■ Ιράκ

Ενισχύεται το μέτωπο της αντίθεσης στο σύνταγμα

χτεί τουλάχιστον έντεκα επιθέσεις με όλμους και ρουκέτες, ενώ το πρώι της περασμένης Κυριακής ξέσπασαν σφύδρες πολύωρες συγκρούσεις ανάμεσα σε μαχητές του Στρατού του Μοχαντί, που πρόσκειται στον Μογκτάντα αλ Σαντρ, και δυνάμεις του αμερικανικού στρατού, που μπήκαν στη Σαντρ Σίτι για να συλλάβουν μέλη του Στρατού του Μοχαντί που θεωρούσαν ύποπτα για επιθέσεις εναντίον τους. Σύμφωνα με τους Αμερικάνους, ο απολογισμός των συγκρούσεων είναι 8 νεκροί και 5 τραυματίες μαχητές, ενώ σύμφωνα με τον εκπρόσωπο του γραφείου του Σαντρ στη Βαγδάτη, οι νεκροί είναι 4 και οι τραυματίες 10 και είναι όλοι πολίτες. Τελικά οι αμερικανοί στρατιώτες αποχώρησαν από τη Σαντρ Σίτι, η οποία ελέγχεται από το Στρατό του Μοχαντί, χωρίς να καταφέρουν να συλλάβουν τους ύποπτους.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι, κάτω προφοράς από την πίεση της λαϊκής οργής, ο κυβερνήτης της Βασόρα διέκοψε τη συνεργασία με τις βρετανικές αρχές μέχρι να ανογνωρίσουν οι τελευταίες το λάθος και την ευθύνη τους για τα γεγονό-

τα, ενώ ένας εισαγγελέας εξέδωσε ένταλμα σύλληψης των δύο βρετανών πρακτόρων.

Τα γεγονότα αυτά δείχνουν ότι στο χορό της ένοπλης αντίστασης κατά των δυνάμεων κατοχής μπαίνουν ξανά σίτες μαχητές, κυρίως από το Στρατό του Μοχαντί, ο οποίος γι' αυτό και βρίσκει πεδίο συνεννόησης, συνεργασίας και συχνά άτυπης συμμαχίας με τις δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης. Με την πίεση που αισκούν στο ιρανικό καθεούσας αποσκοπούν να περιορίσουν τις φιλοδοξίες και την επιροή του στο νότιο Ιράκ από τη μια και από την άλλη να το χρησιμοποιήσουν για να πέσουν τον ανώτατο θρησκευτικό γηρέτη των Σιιτών Σιστάνι και τις δυνάμεις που τον ακολουθούν να συνεργαστούν στενότερα με τις βρετανικές δυνάμεις κατοχής και να βάλουν φρένο στο Στρατό του Μοχαντί.

Ενα άλλο κρίσιμο ζήτημα, που ανησυχεί σοβαρά τους Αμερικάνους, είναι η διάσπαση στις γραμμές των σιιτικών πολιτικών δυνάμεων στο Ζήτημα του δημοψήφισματος της 15ης Οκτωβρίου. Ο Σαντρ εξαρχής πήρε θέση ενάντια στο σύνταγμα με τη λογική ότι δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό ένα σύνταγμα που συντάχθηκε σε συνθήκες ξένης κατοχής κατ' εντολή των κατακτητών. Ομως το χαστούκι για τις αμερικανικές και τις βρετανικές αρχές ήρθε από και που δεν το περίμεναν. Λίγες μέρες μετά τα γεγονότα τη Βασόρα, στις 24 Σεπτεμβρίου, ο γηρέτης ενός από τα μεγαλύτερα κόμματα της επαρχίας, του Κόμματος Φαντχλα, ο Αγιατολάχ Μοχάμεντ Γιακούμπι, εξέδωσε ανακοίνωση με την οποία καλεί τους οπαδούς του κόμματος να καταψήφισουν το νέο

σύνταγμα, γεγονός που προκάλεσε σοκ στα επιτελεία της ιρακινής κυβέρνησης και των αφεντικών της. Αυτό που ελπίζουν τώρα είναι μήπως ο Μεγάλος Αγιατολάχ Αλί Σιστάνι μπορέσει να πείσει το Μοχάμεντ Γιακούμπι να ανακαλέσει την ανακοίνωσή του. Ωστόσο, και ο ίδιος ο Σιστάνι δεν πρόκειται

να πάρει θέση υπέρ του ναι ή του όχι στο σύνταγμα, όπως ανακοίνωσε ο εκπρόσωπός του, διαφεύδοντας ότι τάχθηκε υπέρ του ναι, όπως γράφτηκε σε ιρακινές κυβερνητικές εφημερίδες.

Αν σ' όλα αυτά προστεθούν οι καθημερινές πολύνεκρες επιθέσεις εναντίον αμερικανικών και ιρακινών στρατιωτικών στόχων, γίνεται φανερό ότι οι προπτικές είναι δυσοίωνες για τους στόχους της πολιτικής που έχει επενδύσει ο Λευκός οίκος στο δημοψήφισμα της 15ης Οκτωβρίου, δεδομένου ότι αν καταψήφιστε με πλειοψηφία δύο τρίτων σε 3 από τις 18 επαρχίες της χώρας, απορρίπτεται.

■ <<Μανιακοί δολοφόνοι>>

Νέες συγκλονιστικές αποκαλύψεις για τον μέχρι θανάτου βασανισμό κρατουμένων στη στρατιωτική βάση «Mercury» κοντά στη Φαλούτζα έφερε στο φως της δημοσιότητας την περασμένη βδομάδα η τελευταία έκθεση της γνωστής αμερικανικής οργάνωσης «The Human Rights Watch».

Η έκθεση περιλαμβάνει τις καταγγελίες ενός λοχαγού και δύο λοχών, που υπηρέτησαν σε ένα τόμα της 82ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας με έδρα την προαναφερόμενη βάση, σύμφωνα με τις οποίες στρατιώτες της Μεραρχίας εκτόνωνταν την απογοήτευσή τους βασανίζοντας συστηματικά κρατούμενους από το 2003 μέχρι το 2004, κτυπώντας τους με μπαστούνια μπεζ-μπολ και καταβρέχοντάς τους με χημικά. Οι βασανισμοί γίνονταν σχεδόν καθημερινά και συχνά κατόπιν διαταγών. Οτιδήποτε μπορούσε να προκαλέσει το θάνατο ενός κρατούμενου επιτρεπόταν. Οι κάτοικοι της Φαλούτζα αποκαλούσαν τους στρατιώτες της γειτονικής βάσης «μανιακούς δολοφόνους» και οι στρατιώτες θεωρούσαν αυτό το όνομα «τίτλο τιμής». Στερούσαν από τους κρατούμενους το νερό, το φαγητό και το ύπνο, τους υπέβαλλαν σε υπερβολική ζέστη και κρύο, στοιβάζαν τους κρατούμενους δημιουργώντας ανθρώπινες πυραμίδες, τους κλωτσούσαν στο πρόσωπο και τους έριχναν χημικά στο δέρμα και στα μάτια. Αντρες της στρατιωτικής υπηρεσίας πληροφοριών, που ήθελαν να αποσπάσουν πληροφορίες, συχνά έδιναν εντολή σε στρατιώτες να «καπνίζουν» τους κρατούμενους, που αποκαλούνταν «Πρόσωπα Υπό Ελεγχο (PUC)», που σήμαινε ότι τους βασάνιζαν μέχρι να χάσουν τις οισθήσεις τους.

Οτούσο, το κίνητρο δεν ήταν πάντα η απόσπαση πληροφοριών. «Καθένας στο στρατόπεδο ήξερε ότι αν ήθελες να εκτονωθείς, μπορούσες να πας στην τέντα των PUC. Κατά κάποιο τρόπο, ήταν στορ» είπε, μεταξύ άλλων, ένας από τους στρατιώτες που μίλησαν στο «The Human Rights Watch».

Οι φρικιαστικές αυτές αποκαλύψεις επιβεβιώνουν ότι τα μέχρι θανάτου βασανιστήρια ιρακινών κρατούμενων ήταν και είναι κανόνας και όχι «μεμονωμένα και αυθόρμητα» όπως ισχυρίζονται οι αμερικανικές αρχές. Οι φυλακές του Αμπού Γκράμπι ήταν η κορυφή του παγόβουνου.

■ Περού

Επαναλαμβάνεται η δίκη του Α. Γκουσμάν

Από την περασμένη Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε η επανάληψη της δίκης του γηρέτη του μαοϊκού αντάρτικου κινήματος «Φωτεινό Μονοπάτι» στην υψηλής ασφαλείας ναυτική βάση κοντά στη Λίμα, όπου κρατείται από το 1993. Μαζί του δικάζονται 11 ηγετικά στελέχη του κινήματος, μεταξύ των οποίων και η σύντροφός του Ελένα Ιταραγκούριε.

Ο Αμπιμαέλ Γκουσμάν είχε καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη το 1992 από στρατιωτικό δικαστήριο, όμως πριν από δύο χρόνια το ανώτατο δικαστήριο του Περού χαρακτήρισε αντισυνταγματικές

έκπτε σε απομόνωση και η σύντροφός του Ελένα μεταφέρθηκε σε άλλη φυλακή.

Οπως δήλωσε στους δημοσιογράφους ο δικηγόρος του, ο 70χρονος γηρέτης του περούβιανού αντάρτικου δεν περιμένει διαφορετική απόφαση από τη νέα δίκη και θέλει να τελειώσει λόγω της συμμετοχής τους σε δίκες άλλων ανταρτών. Στη δίκη ο Α. Γκουσμάν και οι σύντροφοί του εμφανίστηκαν με υψηλένες γροθιές φωνάζοντας κομμουνιστικά συνθήματα και προσπάθησαν να μετατρέψουν το δικαστήριο σε πολιτικό βήμα. Για τη στάση τους αυτή, ο Α. Γκουσμάν κρατήθηκε

σει το δικαστικό σύστημα για να προσφύγει στο Παναμερικανικό Δικαστήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα με στόχο την απελευθέρωση εκατοντάδων φυλακισμένων ανταρτών. Αυτή τη φορά η δίκη, που αναμένεται να διαφέρει σε τέσσερις μήνες, γίνεται χωρίς κάμερες και μαγνητόφωνα για να μη βγει ζωντανή προς τα έξω η εικόνα του «αμετανόητου» γηρέτη και το δριμύ κατηγορώ του ίδιου και των συντρόφων τ

Περί διαφθοράς

**Τί οφελεί να κρατάς
τα νύχια των χεριών σου καθαρά
όταν είσαι βουτηγμένος
ως το λαιμό μες στα σκατά;
Μπέρτολτ Μπρεχτ**

Ξανά συζήτηση περί αρετής και διαφθοράς, λοιπόν, απ' αφορμή την προ τριμήνου... ατελή δήλωση του υφυπουργού Ρεγκούζα, με την οποία προέτρεψε τους τέως συναδέλφους του τελωνειακούς να κάνουν σκόντο στις μίζες που τσεπώνουν. Ξανά η ίδια υποκριτική συζήτηση για τους δημόσιους υπάλληλους και τα «γρυπογορόσημα», για τις μίζες και τη διαπλοκή. Και κει που το ΠΑΣΟΚ πήγαινε να πάρει τη ρεβάνς, στρέφοντας τα βέλη κατά του Καραμανλή, ήρθε εξ Εσπερίας νέος κεραυνός: Τέως διευθύνων σύμβουλος της γαλλικής ΤΗΕC αποκαλύπτει στη «Le Monde», ότι μετά την στυχή διεκδίκηση συμβολαίου για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων, κατάφερε να πάρει συμβόλαιο για τον εκσυγχρονισμό πολεμικών φρεγατών, αφού προηγουμένως «δωροδόκησε μέλος της ελληνικής κυβέρνησης».

Φυσικά, η συγκεκριμένη καταγγελία θα πέσει στο κενό, αφού στοιχεία δεν θα υπάρξουν. Και η υπόθεση Ρεγκούζα θα ξεχαστεί σύντομα, όπως ξεχάστηκαν και όλες οι ανάλογες στο παρελθόν, αφού πρώτα βγει η δέουμσα πολιτική υπεροχεία.

Η διαφθορά είναι διάσπαρτη στο κράτος. Και βέβαια, δεν αφορά μόνο τους υπάλληλους. Αυτοί είναι ψιλικατζήδες μπροστά στους πολιτικούς τους προϊσταμένους. Ασε που συχνά λειτουργούν ως ενδιάμεσοι και ταμίες. Και το φαινόμενο δεν είναι στενά ελληνικό. Δεν υπάρχει καπιταλιστική χώρα που να μη ξεσπούν από καιρού εις καιρόν σκάνδαλα διαφθοράς. Υπάρχουν ακόμα και προβεβλημένοι πολιτικοί που έσβισαν πολιτικά υπό το βάρος τέτοιων αποκαλύψεων.

Η διαφθορά είναι μόνιμο φαινόμενο στον καπιταλισμό. Μόνο που πρέπει να την τοποθετήσουμε στη σωστή της βάση. Να μην θικολογούμε, αλλά να τοποθετούμαστε κοινωνικοπολιτικά. Οι εκμεταλλευτικές σχέσεις παραγωγής και το πολιτικό εποικοδόμημα που τις υπηρετεί και προστατεύει παράγουν διαφθορά, και ανθικότητα. Κάθε μέρα, κάθε ώρα, σε μαζική κλίμακα. Γιατί στηρίζονται στην ανθικότητα και την αδικία. Την κοινωνική αδικία. Ενα σύστημα κοινωνικής και πολιτικής οργάνωσης, που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, είναι εξ ορισμού ανίθικο και διεφθαρμένο. Ακόμα και όταν δεν έχει φαινόμενα εκτροπής από τους νόμους του. Σε τί διαφέρει άραγε ο υπουργός που «τα πιάνει κάτω από το τραπέζι» από τον υπουργό που δεν τα πιάνει, αλλά καταρτίζει νόμους που κάνουν πιο απάνθρωπη την εκμετάλλευση;

Η τρέχουσα φιλοδογία μιλά για ένα φαινόμενο με ποινικές διαστάσεις. Εμείς πρέπει να μιλήσουμε για ένα φαινόμενο ταξικό. Έχθρος μας είναι ολόκληρος ο καπιταλισμός και όχι κάποιες πλευρές του.

■ Γαλέρα

Αυτό που ουδείς πολιτικός τολμά να πει βγήκε και το είπε προκλητικά μια διωτική τράπεζα. Η Alphabank δημοσίευσε έκθεση στην οποία προτείνει την καθιέρωση εργασιακού καθεστώτος γαλέρας, με αύξηση του ορίου ηλικίας στα 70 χρόνια! Η έκθεση δεν έχει καμιά τεχνοκρατική αξία. Αρκεί να σημειώσουμε ότι τολμά να ισχυριστεί ότι με την αύξηση των ορίων ηλικίας θα υπάρχει «παράλληλα αύξηση της απασχόλησης», όταν ακόμα και μικρά παιδιά μπορούν να καταλάβουν ότι θα συμβεί το αντίθετο [αύξηση των ανέργων, ειδικά των νέων]. Ομως, τέτοιες προτάσεις παίζουν το δικό τους ρόλο στη δημιουργία ενός κλίματος τρόμου. Οταν συζητιέται στα σοβαρά αύξηση στα 70, θα 'ρδει η κυβέρνηση και θα παραστήσει τη μεγαλόψυχη: «Εμείς δεν λέμε πάνω από τα

Ξέρετε ποιο είναι το χειρότερο; Οτι στη δημόσια συζήτηση η άποψη για γενική μείωση των ορίων ηλικίας δεν ακούγεται. Και δεν ακούγεται ούτε από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, τη μόνη οργανωμένη δύναμη που έχει προσβάσεις στα ΜΜΕ. Λέτε να το έχουν ξεχάσει τυχαία οι Πολυζωγόπουλοι, που δήλωσαν ότι υπάρχει πιεστικό πρόβλημα και δια πάρουν μέρος στον «κοινωνικό διάλογο»; Οχι, βέβαια, δεν είναι πρωτάρηδες. Ετοιμάζονται απολύτως συνειδητά να πάρουν μέρος σε μια συζήτηση που αντικείμενό της δια έχει το πέρας **θα γάστουν σι καινούργιους και έγιναν**

πόσα οι χρειώνοι της εργαζομένων και σχι-
το πόσα θα κερδίσουν. Γ' αυτό και έχουν
χεχάσει ακόμα και τα στοιχειώδη αιτήμα-
τα που και οι ίδιοι είχαν προβάλει το 1990-
92, όταν έγιναν οι πρώτες μεγάλες αντια-
σφαλιστικές ανατροπές. Θυμίζουμε αυ-
τό που έγραψε η «Κ» στο προηγούμενο
φύλλο. Οτι και ο Γιωργάκης από τη Θεσ-
σαλονίκη ζήτησε να καταργηθούν οι πρό-
ωρες συνταξιοδοτήσεις (δηλαδή, βαριά
και ανδυγιεινά, 58 ετών με 35ετία, χωρίς
όριο ηλικίας με 37ετία).

Kopáčia

«Επιδυμείτε να συνεχίσετε αργότερα να ζείτε με τον ίδιο τρόπο που ζείτε και σήμερα; Τότε σίγουρα η σύνταξη του IKA ή του TEBE δεν θα είναι αρκετή. Γιατί οι και-

ροί αλλάζουν, γίνονται όλο και πιο δύσκολοι. Η γήρανση του πληθυσμού, οι συζητήσεις στη Βουλή για την επερχόμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση και τις αναμενόμενες φορολογικές αλλαγές δίνουν από τώρα μια ξεκάθαρη εικόνα για το μέλλον».

Πρόκειται για απόσπασμα από διαφήμιση μεγάλης ιδιωτικής ασφαλιστικής εταιρίας, που διανεμήθηκε με τις εφημερίδες της προηγούμενης Κυριακής. Το πιάσατε

■ Тіпота від тру та інші є з

Και τί δεν έχει γραφεί τις τελευταίες μέρες για το νομοσχέδιο της κυβέρνησης για την εκκλησιαστική εκπαίδευση. Η λέξη «αγιαστολάχυ» κλίνεται σε όλες τις πτώσεις και τους αριθμούς, όχι μόνο από εκείνους που είναι εχδροί της δρησκείας αλλά και από ανδρώπους που σιτίζονται από τη δρησκεία. Βλέπεις ακόμα και ρασοφόρους να «χτυπιούνται» στα παράδυμα και να υπερασπίζονται την ανεξαρτησία της δρησκειολογίας. Για την ταμπακέρα, όμως, δεν μας λέγεται ποτέ. Για την ίδια ταμπακέρα

Δεν χρειάζεται να είναι κανένας ειδικός για να καταλάβει ότι από εκεί ξεκινάει το πρόβλημα. Αν το κράτος ήταν διαχωρισμένο από την Εκκλησία, οι δεσποτάδες δεν θα διανοούνταν να ζητήσουν την ύπαρξη κρατικών σχολών και μάλιστα της ανώτατης βαθμίδας για να βγάζουν τους παπάδες και τους ιεροκόρυκές τους. Θα έφτιαχναν μόνοι τις σχολές τους, θα τις χρηματοδοτούσαν μόνοι τους και θα έβγαζαν το προσωπικό τους απ' αυτές. Και βέβαια, οι απόφοιτοι αυτών των σχολών δεν θα μπορούσαν να διεκδικήσουν δέσεις στη δημόσια εκπαίδευση. Τόσο απλά είναι τα πράγματα, αλλά πολλοί έχουν συμφέροντα να τα συσκοτίσουν.

επίτροπος («ζούμε περισσότερο, πρέπει να δουλεύουμε περισσότερο»); Δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ; Δεν ήταν η συνδικαλιστική γραφειοκρατία (από την οποία προέρχεται η Ματσούκα), που πήρε μέρος σ' αυτή τη φιλολογία με δεκάδες κείμενά της; Γιατί, λοιπόν, η Ματσούκα δηλώνει έκπληκτη από τα όσα υποστηρίζει ο επίτροπος;

■ His masters' voice

Ξαναχτύπησε ο κ. Ν. Νικολάου, που έχει μεταναστεύσει από το συγκρότημα Λαμπράκη στην «Καθημερινή». Πήρε υπό την προστασία του το ΔΝΤ και την έκδεσή του και ζητάει «να ληφθεί σοβαρά υπόψη η σύσταση του ΔΝΤ προς τους κοινωνικούς εταίρους, να έχουν υπόψη τους τη σταδερή υποχώρηση της διεδυνούς ανταγωνιστικότητας της Ελλάδας καθώς οι τιμές και το κόστος εργασίας ξεπέρασαν τα αντίστοιχα μεγέθη της υπόλοιπης Ευρωζώνης». Και πρέπει να πάρουμε σοβαρά υπόψη την έκδεση του ΔΝΤ, διότι «καλώς ή κακώς το ΔΝΤ είναι το επιτελείο της διεδυνούς οικονομίας, τα στελέχη του έχουν μια μεγάλη εμπειρία και δεν μπορεί να απορρίπτεται συλλήθην κάθε έκδεσή τους». Η πλάκα είναι πως όσο αρδρογραφούσε στο συγκρότημα ο Νικολάου αισκούσε κριτική στην κυβέρνηση Σημίτη... από τ' αριστερά, κατηγορώντας την για κοινωνική αναλγησία! Ετσι είναι, ανάλογα με τ' αφεντικό και τη γραμμή του και η αρδρογραφία.

■ Αδιστάκτοι

Μόλις αποκαλύφτηκε ότι το νομοσχέδιο της Γιαννάκου, που αναβαθμίζει σε πανεπιστημιακό επιπέδου τις παπαδοσχολές, είναι ακριβές αντίγραφο του νομοσχέδιου που επί ΠΑΣΟΚ είχε ετοιμάσει ο Ευδυμίου, τα Πασόκια δεν δίστασαν να «δώσουν» τον πρώην υπουργό τους και πάντα μεγαλοστέλεχος του κόμματος. Ήταν -είπαν- προσωπική του πρωτοβουλία και τη σταμάτησε ο Σημίτης.

Σαν να 'χετε ασθενή μνήμη, ωρέ λεβέντες. Να σας δυρμίσουμε εμείς, λοιπόν, πως ο Ευδυμίου, με εντολή του Σημίτη, έφαγε τρόπους να γεφυρώσει το χάσμα με το δεσποταριό, επειδή το ΠΑΣΟΚ φοβούνταν πως θα πάθει εκλογική ζημιά. Ξέροντας, λοιπόν, ότι για τους δεσποτάδες μετράει πάνω απ' όλα το κρατικό παγκάρι, άρχισε ένα παζάρι με τον Χρυσόδουλο (δυμάστε τους ασπασμούς μπροστά στη μονή Πετράκη), που περιλάμβανε και την ανωτατοποίηση των παπαδοσχολών. Απλά, το παζάρι δεν πρόλαβε να τελειώσει, γιατί ο Σημίτης αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το ΠΑΣΟΚ, παραδίνοντας στον Γιωργάκη, και κάθε νομοθετική πρωτοβουλία σταμάτησε. Η ΝΔ ανέλαβε να συνεχίσει και το ΠΑΣΟΚ σήμερα έχει όλη την άνεση να κάνει αντιπολίτευση και σ' αυτό το κομμάτι μιας πολιτικής που είναι (και) δική του.

■ Απομυθοποίηση

Μια φορά κι εμείς πρέπει να ευχαριστήσουμε τον Α. Ανδριανόπουλο για την απομυθοποίηση του περιβότου «σουηδικού μοντέλου» (συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία». Τί είπε ο νεοφιλελύθερος αστέρας; Ότι το σουηδικό μοντέλο συμφωνεί με τις δικές του απόψεις σε ζητήματα όπως το ωράριο, οι εργασιακές σχέσεις και η κοινωνική προστασία (ασφαλιστηρούνοντα). Εμείς δεν έχουμε να προσδέσουμε τίποτ' άλλο, εκτός από μια παρατήρηση: ή ο Ανδριανόπουλος τα 'χει χαμένα και έγινε από σκληρός νεοφιλελύθερος πούρος σοσιαλιστής ή οι Πασόκοι (προσπαθούν να) μας δουλεύουν με τα «μοντέλα» τους. Αν έχουν κώλο ας απαντήσουν (όχι σε μας, στον βουλευτή τους Α. Ανδριανόπουλο).

■ Τώρα σας πιστέψαμε!

Με ολοσέλιδη πληρωμένη διαφήμιση της Αεγαν σε όλο τον κυριακάτικο Τύπο ενημερωνόμαστε πως η εταιρία και οι μέτοχοι της «δηλώνουν ρητά και κατηγορηματικά ότι δεν ενδιαφέρονται για την απόκτηση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου ή πτητικού έργου του ομίλου της Ολυμπιακής» και ότι «δια στηρίζουν όποιο μετασχηματισμό προκύψει».

Ρε δε πα' να... λέω γω. Σε ποιους νομίζετε ότι απευδύνεστε, ρε; Γιατί δεν βγάλατε αυτή την ανακοίνωση την επαύριο των εγκαινίων της ΔΕΘ, όταν ο Καραμανλής είχε ανακοινώσει την εκκαδάριση εν λειτουργία του κρατικού αερομεταφορέα και στα τηλεοπτικά πάνελ έβγαινε κόσμος και κοσμάκης (συνδικαλιστές, πολιτικοί, παπαγαλάκια των ανταγωνιστών σας) και κατήγγειλε ότι αυτό που δέλει να κάνει η κυβέρνηση είναι αποτέλεσμα διαπλοκής με την εταιρία σας, που δέλει να βάλει στο χέρι τα πολύτιμα slots της Ολυμπιακής; Τώρα που το παιχνίδι δεν έπιασε και η κυβέρνηση αναγκάστηκε να κάνει πίσω, βγαίνετε και το παίζετε υπεράνω.

Ηανεργία καταγράφεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις ως το μεγαλύτερο πρόβλημα για τους εργαζόμενους. Είναι μια πραγματικότητα και μια απειλή ταυτόχρονα. Ειδικά τα τελευταία χρόνια, που παρατηρείται μια τάση «μετανάστευσης» καπιταλιστικών επιχειρήσεων, της ελαφριάς βιομηχανίας κυρίως, προς τις βαλκανικές χώρες, όπου οι συνθήκες είναι πιο ευνοϊκές για το κυνηγητό του μέγιστου κέρδους. Οταν η ανεργία θεωρείται το μεγαλύτερο πρόβλημα από τους «πτελάτες» ψηφιοφόρους, εύλογα το πολιτικό σύστημα θα ασχοληθεί μαζί της. Θα δημιουργήσει εκείνα τα «εργαλεία» με τα οποία θα μετατρέψει το μειονέκτημα (η δυσφρέσκεια των εργαζόμενων είναι πάντοτε μειονέκτημα για το πολιτικό σύστημα) σε πλεονέκτημα ή τουλάχιστον θα ελαχιστοποιήσει το πολιτικό κόστος.

Οι κυβερνήσεις, για παράδειγμα, «παίζουν» με υποσχέσεις για την ανάπτυξη που θα 'ρθει και θα οδηγήσει στη μείωση της ανεργίας, «πειράζουν» τις επισήμες στατιστικές, οι οποίες έχουν καταστεί πλέον παντελώς αναξιόπιστες, διαφημίζουν ως φάρμακο τις «ενεργητικές πολιτικές απασχό-

σεις που έγιναν μέσα στο Σεπτέμβρη και αναφέρονται σ' αυτό το θέμα.

Στη συζήτηση για το νομοσχέδιο που θεωρούνται τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα μιλά ο εισηγητής του Περισσού Ν. Γκατζής, «Το ΚΚΕ, είπε ο εισηγητής, έχει άλλη αντιληφτηρία και στα πλαίσια της λαϊκής οικονομίας προτείνει την ίδρυση ενιαίου κρατικού φορέα κατασκευών, ο οποίος θα εποπτεύει όλες τις φάσεις κατασκευής των έργων στα πλαίσια ενός κεντρικού σχεδιασμού» (Ριζοσπάστης, 7.9.05).

Στη Θεσσαλονίκη δίνει συνέντευξη Τύπου, ενώπιον ΔΕΘ, η δημοτική παράταξη του Περισσού και μιλά ο επικεφαλής της, Αγ. Σωχίνης: «Παρουσιάζοντας την πρόταση της παράταξης για την ανάπτυξη, πέρα από την ανάγκη υλοποίησης των μεγάλων έργων, επικέντρωσε: – Στην ανάπτυξη κλαδικών πολιτικών ώστε να στηριχτούν οι παραδοσιακοί κλάδοι (ύφασμα, ξύλο, δέρμα, μέταλλο) που αφανίζονται και οι οικύποντες ακόμη περισσότερο το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας. – Στη στήριξη με συγκεκριμένες πολιτικές της μικρομεσαίας επιχείρησης και των παραδοσιακών επαγ-

πάλη για τη διεκδίκηση αυτών των αιτημάτων, να συγκρουούνται, να ματώσεις, να χτυπηθείς με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του αστικού κράτους.

Αντίθετα, η αναπτυξιολογία του τύπου που παρατέθηκε παραπάνω σε διευκολύνει να κάνεις ένα άλμα πάνω από τη ζέουσα πραγματικότητα και να παραπέμψεις τις λύσεις (και τους αγώνες που αναζητούν λύσεις) στο μέλλον, το οποίο κατοχιτέαται, φυσικά, με την εκλογική ενίσχυση των συνδικαλιστικών του Περισσού στις κάθε ειδους εκλογές (συνδικαλιστικές, αυτοδιοικητικές και πρωτίστως βουλευτικές). Ο Περισσός ξεφεύγει από τον... οικονομισμό και προσπαθεί να δώσει πολιτικό περιεχόμενο και προοπτική στους αγώνες της εργατικής τάξης. Ας δούμε, λοιπόν, τι είδους είναι αυτό το πολιτικό περιεχόμενο. Μπας και είναι σοσιαλιστική-κομμουνιστική προπαγάνδα ζύμωση και δεν το 'χουμε καταλά-

Καμουφλαρισμένη αστική αναπτυξιολογία

ληστης», που δεν είναι παρά πριμοδότηση των καπιταλιστών με τα λεφτά που προσφέρονται για τους άνεργους, χωρίς αυτό να επιφέρει την παραμικρή μείωση της ανεργίας. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία από τη μια συνανεί στα προγράμματα «ενεργητικής απασχόλησης» και από την άλλη ζητά να δημιουριστούν οι λιότες με τις επιχειρήσεις που πήραν επιχορηγήσεις και μετά «την έκαναν γι' άλλες πολιτείες», χωρίς καν να διατυπώνει αίτημα να θεωρηθούν αυτές οι επιχορηγήσεις απαίτησης από το δημόσιο, ως αχρεωστήτων καταβληθείσες, και χωρίς, βέβαια, να ζητά την επιδότηση όλων των ανέργων χωρίς πρόποδέσεις.

Γενικά, οι αναπτυξιολογικές θεωρίες κάνουν θραύση τούτη την περίοδο, καθώς προσφέρονται για αποπροσανατολισμό των εργαζόμενων και άμβλυνση της οργής που προκαλεί το φουντώμα της ανεργίας και η προκλητική συμπεριφορά των καπιταλιστών. Δίπλα στην κλασική αναπτυξιολογία των αστικών κομμάτων εξουσίας και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, αναπτύσσεται και η «διδιόμορφη» αναπτυξιολογία του Περισσού, που προσπαθεί να βγάλει τη δική του πολιτική υπερεαδία. Την χαρακτηρίζουμε «διδιόμορφη», γιατί διαφέρει στη μορφή από την κυριαρχη αναπτυξιολογία της πολιτικής εξουσίας, δηλαδή τη λαϊκή εξουσία και οικονομία» (Ριζοσπάστης, 21.9.05).

Εντύπωση προκαλεί η απουσία κάθε συγκεκριμένου αιτήματος για τους αν

Πόσο είναι τελικά το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2004; 6,1% του ΑΕΠ το «μέτρησε» η Eurostat τον περασμένο Μάρτη, μετά την ολοκλήρωση της περιβόητης απογραφής του Αλογοσκούφη. Η ίδια υπηρεσία, σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιοποιήθηκαν τη Δευτέρα στις Βρυξέλλες, ανεβάζει το έλλειμμα στο 6,6% του ΑΕΠ (η νέα εκτίμηση υποβιβάζει το δημόσιο χρέος στο 109,3% του ΑΕΠ, έναντι 110,5% που το υπολόγιζε η προηγούμενη).

Ο Αλογοσκούφης δεν έκανε καμιά δήλωση για τη νέα εκτίμηση, προφανώς μέχρι να δει τι ακριβώς τρέχει και ν' αρχίσει τα σχετικά παζάρια με τις υπηρεσίες της Κομισιόν. Εβαλε «κύκλους» του υπουργείου να δηλώσουν, ότι «οι υποσημειώσεις (σ.σ. της Eurostat) αφορούν το παρελθόν. Εμείς συνεχίζουμε την προσπάθειά

μας προσηλωμένοι στο στόχο για δημοσιονομική εξυγίανση».

Ας σημειωθεί, ότι η Eurostat θεωρεί ότι και η νέα εκτίμηση δεν είναι οριστική, καθώς υπάρχουν ακόμα τμήματα του κρατικού προϋπολογισμού που θέλουν παραπέρα διερεύνηση! Δηλαδή, μπορεί το έλλειμμα να γίνει σε νέα εκτίμηση ακόμα μεγαλύτερο. Αυτό σημαίνει, ότι ο στόχος που έχει θέσει η κυβέρνηση Καραμανλή, ύστερα από τη «διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος», που συμφώνησε με τις Βρυξέλλες, για μείωση του ελλείμματος το 2005 στο 3,7% με 3,8%, δεν μπορεί να

επιτευχθεί, εκτός και αν εξοικονομηθούν περίπου 900 εκατ. ευρώ (0,5% του ΑΕΠ). Απαιτούνται δηλαδή ισόποσα νέα έσοδα ή ισόποση μείωση δαπανών ή συνδυασμός αύξησης εσόδων και μείωσης δαπανών, σε έναν προϋπολογισμό που σε όλες τις πλευρές του βρίσκεται στα όρια.

Τίθα κάνει η κυβέρνηση; Θα βάλει νέα φορολογία, όταν ο Καραμανλής απέκλεισε κάθε τέτοιο ενδεχόμενο για το 2005; Θα εντείνει τις διαδικασίες ξεπουλήματος δημόσιων υπηρεσιών, μολονότι για φέτος έχει υπερβεί το στόχο; Ή θα πάει σε ένα νέο παζάρι με τις

Βρυξέλλες; Το παζάρι έτσι κι αλλιώς είναι ανοιχτό, αφού οι υπηρεσίες της Κομισιόν ακόμα δεν έχουν δώσει την έγκριση για την τιτλοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο ύψους 1,7 δισ. ευρώ, με την οποία η κυβέρνηση φιλοδοξεί να καλύψει μέρος των εσόδων των προϋπολογισμών του 2005 και του 2006. Ετοιμαί και η Κομισιόν δεν δώσει την έγκριση, η κυβέρνηση θα πρέπει να καταφύγει σε επαχθεστοτή έκτακτη φορολογία και πετσόκομμα και των τελευταίων υπολειμμάτων κοινωνικών δαπανών.

Η Κομισιόν, βέβαια, το πιο

πιθανό είναι στο τέλος να δώσει την έγκριση για την τιτλοποίηση, όπως έχει κάνει και για άλλες χώρες της ευρωζώνης. Δεν θα τη δώσει αμφοτερή, όμως. Θα απαιτήσει «ανταλλάγματα». Ως απαιτήσει, δηλαδή, να σφίξει ακόμα περισσότερο η λιτότητα στους κρατικούς προϋπολογισμούς, όχι μόνο του 2006 αλλά και του 2007. Κι όταν σφίγγει η λιτότητα δεν σφίγγει το ίδιο για όλους. Δεν σφίγγει για τον τεράστιο κατασταλτικό μηχανισμό του αστικού κράτους, που γιγαντώνεται ολοένα και περιοστέρεται (υπολογίστε μόνο πόσες νέες κατηγορίες

μπάτσων έχουν δημιουργηθεί και πόσους παραπανίσιους μπάτσους προσλαμβάνουν σε κάθε κατηγορία). Δεν σφίγγει για τις υπέρογκες πολεμικές δαπάνες, από τις οποίες κερδίζουν τα μονοπάλια όπλων σε Ευρώπη και Αμερική. Δεν σφίγγει για τις κάθε είδους επιδοτήσεις προς τους καπιταλιστές (δωρεάν ζεστό χρήμα, φοροαπαλλαγές, μείωση φορολογίας κερδών, προγράμματα επιδότησης προσλήψεων κ.λπ.), που θεωρούνται... παραγωγικές δαπάνες. Σφίγγει μόνο για τους μισθούς και τις συντάξεις και για τις κοινωνικές δαπάνες (παιδεία, υγεία, πρόνοια, ασφάλιση, συγκινωνίες κ.λπ.). Σφίγγει στον τομέα της έμμεσης και άμεσης φορολόγησης των λαϊκών εισοδημάτων. Η δημοσιονομική προσαρμογή δεν είναι ουδέτερη αλλά έχει πολύ έντονο ταξικό χρώμα.

■ Διόδια

Νέο μεγάλο φαγοπότι

Αυξήσεις στις τιμές των διοδίων προανήγειλε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς. Αυξήσεις φωτιά, προκειμένου να πάρουν «προίκα» οι μεγαλοεργολάβοι που θα αναλάβουν να κατασκεύασουν τα καινούργια τμήματα των εθνικών δρόμων, με τη μέθοδο της «αυτοχρηματοδότησης», βάσει του νέου νομικού πλαισίου των ΣΔΙΤ (Συμβάσεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα). Οπως ξεκαθάρισε ο υπουργός, οι ιδιώτες θα παραλάβουν την εκμετάλλευση και των σταθμών διοδίων που υπάρχουν σήμερα (το Ταμείο Εθνικής Οδοποιίας θα διαλυθεί), αμέσως μετά την υπογραφή των συμβάσεων και όχι μετά την ολοκλήρωση των έργων που θα αναλάβουν να κατασκευάσουν!

Τί δουλειά έχουν τα υπάρχοντα τμήματα του εθνικού δικτύου με κάποιους νέους δρόμους, που θα κατασκευαστούν στο μέλλον, και που θα τους εκμεταλλεύονται οι μεγαλοεργολάβοι, κατά τα πρότυπα της Αττικής Οδού και της γέφυρας Ρίου-Αντίρριου; Τί σύοι αυτοχρηματοδότηση είναι αυτή, όταν από τη μια πάρουν δάνεια με την εγγύηση του ελληνικού δημόσιου, θα πάρουν ζεστό παραδάκι από την εθνική και κοινοτική συμμετοχή στο μέλλον αφού την εισπράττουν συνεχώς ντομπάτζιλίκι από δρόμους για τους οποίους δεν δαπάνησαν ούτε μία δραχμή; Δεν είναι φανερό, ότι δεν πρόκειται να βάλουν δεκάρα δικά τους κεφάλαια και στο τέλος θα παραλάβουν για εκμετάλλευση ένα ολόκληρο οδικό δίκτυο το οποίο θα έχει κατασκευαστεί εξ ολοκλήρου με λεφτά του κράτους και με βαρύ χαράτσι από τα διόδια;

Ερωτήματα λογικά, που όμως δεν έχουν καμιά θέση στην εποχή μας. Εποχή ενός συνεχούς πλιάτσικου των καπιταλιστών σε βάρος της κρατικής περιουσίας, που σχηματίζεται με τη βαριά φορολογία σε βάρος του ελληνικού λαού.

Οι αυξήσεις που ανήγειρε ο Γ. Σουφλιάς θα γίνουν σε τρεις δόσεις. Μία αφέσως μετά την υπογραφή των συμβάσεων με τους εργολάβους και τους τραπεζίτες που θα επενδύσουν κεφάλαια στα έργα, μία στο ενδιάμεσο στάδιο της κατασκευής και μία με την ολοκλήρωση των έργων. Μάλιστα, θα εφαρμοστεί η χιλιομετρική μέθοδος και θα κατασκευαστούν και ενδιάμεσοι σταθμοί διοδίων, για να μην ξεφεύγει κανείς. Θα χαρατσώνεται ακόμα και η διαδρομή ανάμεσα σε γειτονικές πόλεις που βρίσκονται ανάμεσα σε δυο σταθμούς διοδίων.

Τιμές δεν έδωσε ο υπουργός, κρίνοντας όμως από τα τεύχη δημοπράτησης για το κομμάτι Μαλιακός-Κλειδί, το πρώτο που κατασκευάζεται με «αυτοχρηματοδότηση», οι τιμές θα αρχίσουν από 2,5 λεπτά το χιλιόμετρο και θα φτάσουν στα 4 λεπτά ανά χιλιόμετρο. Σήμερα, τα διόδια βρίσκονται κατά μέσο όρο στα 1,8 λεπτά ανά χιλιόμετρο (μετά τη «γενναία» αύξηση του 43% που έγινε τον περασμένο Απρίλη). Δηλαδή, μέσα σε μια πενταετία περίπου η τιμή θα υπερ-

Φουσκώνουν τα ελλείμματα, σκληραίνει η λιτότητα

επιτευχθεί, εκτός και αν εξοικονομηθούν περίπου 900 εκατ. ευρώ (0,5% του ΑΕΠ). Απαιτούνται δηλαδή ισόποσα νέα έσοδα ή ισόποση μείωση δαπανών ή συνδυασμός αύξησης εσόδων και μείωσης δαπανών, σε έναν προϋπολογισμό που σε όλες τις πλευρές του βρίσκεται στα όρια.

Τίθα κάνει η κυβέρνηση; Θα βάλει νέα φορολογία, όταν ο Καραμανλής απέκλεισε κάθε τέτοιο ενδεχόμενο για το 2005; Θα εντείνει τις διαδικασίες ξεπουλήματος δημόσιων υπηρεσιών, μολονότι για φέτος έχει υπερβεί το στόχο; Ή θα πάει σε ένα νέο παζάρι με τις

Βρυξέλλες; Το παζάρι έτσι κι αλλιώς είναι ανοιχτό, αφού οι υπηρεσίες της Κομισιόν ακόμα δεν έχουν δώσει την έγκριση για την τιτλοποίηση, όπως έχει κάνει και για άλλες χώρες της ευρωζώνης. Δεν θα τη δώσει αμφοτερή, όμως. Θα απαιτήσει «ανταλλάγματα». Ως απαιτήσει, δηλαδή, να σφίξει ακόμα περισσότερο η λιτότητα στους κρατικούς προϋπολογισμούς, όχι μόνο του 2006 αλλά και του 2007. Κι όταν σφίγγει η λιτότητα δεν σφίγγει το ίδιο για όλους. Δεν σφίγγει για τον τεράστιο κατασταλτικό μηχανισμό του αστικού κράτους, που γιγαντώνεται ολοένα και περιοστέρεται (υπολογίστε μόνο πόσες νέες κατηγορίες

τικών εκδηλώσεων).

Οι υποψήφιοι για το μεγάλο φαγοπότι είναι κάμπτοσοι.

Για το Ραδιοτηλεοπτικό Κέντρο έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για την «αξιοποίηση» των τριών πρώτων ολυμπιακών εγκαταστάσεων. Περιχαρής η Φάνη Πάλλη-Πετραλία θριαμβολόγησε με τα κακομοιριασμένα ελληνικά της: «Η πληθώρα προσφρών που έχουν κατατεθεί από μεγάλα και σοβαρά επιχειρηματικά σχήματα αποδεικνύουν πέραν πάσης αμφιβολίας την επιτυχία του μοντέλου που οικολουθήσαμε.

Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε, ότι οι ολυμπιακές εγκαταστάσεις κόστισαν στον ελληνικό λαό περισσότερα από 10 δισ. ευρώ και τίναξαν στον αέρα τα δημόσια οικονομικά, με αποτέλεσμα να επιβλήθει μια ακόμα πιο σκληρή δημοσιονομική λιτότητα; Να το βουλώσει θα έπρεπε η υφουπουργός με το αποτυχημένο λίφτινγκ, όμως δυστυχώς έχουμε φτάσει στο σημείο η εκποιήση κρατικής περιουσίας να θεωρείται κατόρθωμα.

</

■ ΠΑΣΟΚ-ΝΔ:
Βιοι
παράληπτοι

«Η ΑΝΕΡΓΙΑ και η απασχόληση είναι το βασικότερο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας», δήλωσε με ύφος λες και ανακάλυψε την πυρίτιδα ο Γιωργάκης στη συνεδρίαση των συντονιστών της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ. Αφού κατηγόρησε την κυβέρνηση για την πολιτική της, ανακοίνωσε ότι το ΠΑΣΟΚ «θα αντιμετωπίσει το πρόβλημα της ανεργίας όχι με επένδυση στη φτηνή εργασία, όπως κάνει η ΝΔ, αλλά με επένδυση στον άνθρωπο».

Κι εκεί που ο Πασόκοι είχαν αρχίσει να χαμογελάνε ευχαριστημένοι που ο αρχηγός τους «πήρε μπροστά», τους κούφανε. Η μείωση της ανεργίας -είπε- «θα γίνει με νέα εργαλεία που θα διασφαλίζουν την ευελιξία στην αγορά εργασίας». Και ποια είναι αυτά τα «νέα εργαλεία»; Το εξής ένα... παμπάλαιο: η επαναφορά των «Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης», στο πλαίσιο των οποίων μπρούσαν να καταστρατηγήθουν συλλογικές συμβάσεις και εργατική νομιθεσία, φτάνει να συμφωνήσουν και οι συνδικαλιστές (αυτό πήγε να κάνει ο Αργυρός στην Πρέβεζα, αλλά δεν του βγήκε και τώρα απειλεί με λουκέτο).

Εμείς μια απορία έχουμε. Με κάτι τέτοια πιστεύουν εκεί στο ΠΑΣΟΚ ότι διαφοροποιούνται από τη ΝΔ και ότι θα παραμυθιάσουν τον κόσμο;

**■ Ακαδημία
Εργατοπατέρων**

ΜΕΓΑΛΗ ΦΙΕΣΤΑ την ερχόμενη Τρίτη. Η ΓΣΕΕ εγκαινίζει την «Ακαδημία Εργασίας» και καμία σαρανταριά επιλέκτοι συνδικαλιστών της θα «καθίσουν στα θρανία» για να «εκπαιδευτούν». Σε τίθα εκπαιδευτούν; Ελάτε τώρα, δεν θέλουμε αφελείς ερωτήσεις. Εδώ ακόμη και μερίδα του αστικού Τύπου (π.χ. «Καθημερινή») πετάει σπόντες για υπερβολικά κονδύλια και υπέρογκο κόστος λειτουργίας.

Το σημαντικότερο δεν είναι η εκπαίδευση των εργατοπατέρων από διάφορους ξεσκολισμένους «καθηγητάδες», ώστε να μπορούν να χειρίζονται καλύτερα τα θέματα του «κοινωνικού εταιρισμού». Το σημαντικότερο είναι ότι η ΓΣΕΕ φιλοδοξεί να εξελίξει την «Ακαδημία Εργασίας» σε μη κρατικό πανεπιστήμιο, σέρνοντας έτσι το χορό για την ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης και παρακάμπτοντας πλαφών τη σχετική συνταγματική απαγόρευση.

■ Αλογοσκούφης στις ΗΠΑ

Πλασιέ ιδιωτικοποιήσεων

«Στις ομιλίες που έκανα, έκλεισα με κάτι που ίσως το έχετε ξανακούσει: ότι εάν η Ιρλανδία ήταν το οικονομικό θαύμα της τελευταίας εικοσαετίας, υπάρχουν οι προϋποθέσεις η ευρύτερη περιοχή της ΝΑ Ευρώπης να γίνει το οικονομικό θαύμα της επόμενης εικοσαετίας. Και ο' αυτό το οικονομικό θαύμα η Ελλάδα μπορεί να παίξει ένα σημαντικό ρόλο».

Ετσι έκλεισε ο Αλογοσκούφης την εισαγωγική του δήλωση στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε για να παρουσιάσει τα αποτελέσματα της επίσκεψής του στις ΗΠΑ, όπου

τυπικά πήγε για να παραστεί στην ετήσια σύνοδο του ΔΝΤ, στην πραγματικότητα όμως πήγε για να πλασάρει της ιδιωτικοποίησης που πρωθεί η κυβέρνηση Καραμανλή και να προσελκύσει επενδυτές, τάζοντάς τους ασυδοσία και φτηνή και «ευελικτη» εργατική δύναμη.

Το παράδειγμα της Ιρλανδίας δεν το επέλεξε τυχαία. Η Ιρλανδία αποτελεί το πρότυπο στην ΕΕ για την απόλυτη ασυδοσία των πολυεθνικών. Η χώρα που τέτυχε, επιτρέποντας αυτή την ασυδοσία, τους ψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης στην ευρωζώνη

και ταυτόχρονα τη διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Μια ευρωπαϊκή Μπανανία, την οποία θαυμάζουν ο Αλογοσκούφης και οι όμοιοι του και βάζουν ως στόχο να κάνουν ίδια και την Ελλάδα.

Στη συνάντηση που είχε ο Αλογοσκούφης με τον εκτελεστικό διευθυντή του χρηματιστήριου της Νέας Υόρκης Τζον Θείν, ο τελευταίος δήλωσε ότι περιμένουν την εισαγωγή και όλων ελληνικών εταιριών στη Γουσλ Στριτ «διαίτερα αυτών που τελούν υπό αποκρατικοποίηση, όπως η ΔΕΗ». Επί ΠΑΣΟΚ είχαν εισαχθεί στη Γουσλ Στριτ ο ΟΤΕ και η Εθνι-

κή Τράπεζα. Τώρα έρχεται η σειρά άλλων κρατικών επιχειρήσεων, που έχουν εκείνο το κεφαλαιακό βάρος ώστε να σταθούν στη μεγαλύτερη μετοχογορά του κόσμου. ΔΕΗ, ΟΠΑΠ και ΕΛΠΕ είναι το φιλέτο.

Η κυβέρνηση, βέβαια, δηλώνει ότι δεν θα πουλήσει το 51% της ΔΕΗ, αλλά σημασία έχει να γίνει η αρχή. Επι ζεκίνονταν και με τον ΟΤΕ και άρχισαν μετά να πουλάνε το ένα «πακέτο» μετά το άλλο. Από την άλλη, ακόμα και αν κρατήσει την πλειοψηφία των μετοχών της ΔΕΗ, η είσοδος ξένων θεσμών στο χαρτοφυλάκιο της θα γίνει υπό τον

όρο της ουσιαστικής ιδιωτικοποίησης, δηλαδή της αύξησης των τιμολογίων με γνώμονα την κερδοφορία και της κατεδάφισης των εργατικών δικαιωμάτων.

Εδώ ακόμα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ σκέφτεται με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και ζητά από το κράτος να επιστρέψει σημαντικά ποσά που προκύπτουν από την άσκηση κοινωνικής πολιτικής εκ μέρους της επιχείρησης (300 εκατ. ευρώ μόνο από την ηλεκτροδότηση των νησιών). Πώς να κωλώσει μετά η κυβέρνηση;

■ Σαντορίνη

Προκλητική επιχείρηση συγκάλυψης

Γιατί άραγε ένα σημαντικό θέμα, όπως η κατάρρευση του ειδικού στεγάστρου στον αρχαιολογικό χώρο του Ακρωτηρίου στη Σαντορίνη, με ένα νεικό και μερικούς τραυματίες, εξακολουθεί να φιλοξενείται στις πολιτιστικές σελίδες των εφημερίδων, ενώ έχει εξαφανιστεί από τα πρωτοσέλιδα; Γιατί εξαφανίστηκε τελείως κάθε κριτική και μέσα σε μια βδομάδα το θέμα έχει περάσει εντελώς στα ψιλά;

Είναι άραγε η «εθνική ανά-

γκη» να προστατευθεί ο τουρισμός, που αμβλύνει την κριτική και βουλώνει τα στόματα; Είναι μήπως το γεγονός ότι στο έργο, πέρα από μερικές μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες, είχε αναμιχθεί η αφρόκρεμα του τεχνικού κόσμου, με επικεφαλής κάποιους μεγαλόσχημους καθηγη-

τές του Πολυτεχνείου; Μπορεί να ισχύουν και τα δύο και μερικοί ακόμη λόγοι που μας διαφέρουν. Γεγονός, πάντως, είναι ότι βρίσκεται σε εξελίξη μια από τις πιο προκλητικές επιχειρήσεις συγκάλυψης ενός εγκλήματος, που από τύχη μόνο είχε λήγα θύματα. Γιατί αν η κατάρρευση είχε γίνει ένα μήνα πριν, μεσούσης της τουριστικής περιόδου, ή την ίδια μέρα λίγες ώρες πριν, τα θύματα ενδεχομένως να ήταν εκαποντάδες.

Ολος ο καυγάς γίνεται για το ποιος έδωσε την άνδεια να λειτουργήσει ο χώρος, παράλληλα με τις κατασκευές και για το αν υπάρχει πολιτική ευθύνη, την οποία έσπευσε αμέσως να αποποιηθεί ο υφυπουργός Τατούλης. Πολιτική ευθύνη, βέβαια, υπάρχει και τη φέρει ακέραια όχι μόνο ο

Τατούλης αλλά και ο (και υπουργός Πολιτισμού -τρομάρα του!) Καραμανλής. Πάει πολύ, όμως, να ζητούν την παραίτηση ή αποπομπή του Τατούλη οι Πασόκοι, όταν επί των ημερών τους έγιναν ναυάγια σαν του «Σαμίνα» και μαζικά εγκλήματα όπως αυτό των Τεμπών (για να μη μιλήσουμε για την πτώση του «Φόλκον») και ουδείς παραιτήθηκε. Το θέμα, όμως, δεν είναι η περίπτωση της την έχουν οι κατασκευάστριες εταιρίες, που είχαν πάρει τη δουλειά «πακέτο» (μελέτη - κατασκευή). Η Αρχαιολογική Υπηρεσία δεν έχει δικό της τεχνικό τμήμα, ώστε να μπορεί να ελέγχει μια τόσο σύνθετη μελέτη. Προσθέτει και τη γνωστή τάση των εταιριών να ξεδύσουν όσο γίνεται λιγότερα λεφτά, ειδικά όταν βγαί-

νουν στη μέση παράγοντες που αρχικά δεν είχαν προβλεφτεί, και θα οδηγηθείτε στο συμπέρασμα ότι κάπου εκεί έγινε η κακοτεχνία. Ουσιαστικά, αφέθηκε στην καλή θέληση των εταιριών και στις υπογραφές διάφορων μεγαλόσχημων τεχνικών, που αν είχαν λίγο φιλότιμο θα έπρεπε να σκίσουν τα πτυχία τους και να αποσυρθούν στις βίλες τους για την υπόλοιπη της ζωής τους.

Η αστοχία υλικού είναι η πιο βολική υπόθεση για όλους. Και για την κυβέρνηση και για τους κατασκευαστές. Με τη διάθεση κουκουλώματος που έχουν δείξει τα ΜΜΕ ευελπιστούν ότι το θέμα θα κλείσει χωρίς να πάρει άλλες διαστάσεις. Οτι σε λίγο όλοι θα το έχουμε ξεχάσει.

■ Τη Δευτέρα στα Ανω Λιόσια

Διαδήλωση για τη λυματολάσπη

Τη Δευτέρα το απόγευμα, στην πλατεία Ηρώων στα Ανω Λιόσια, φορείς της ευρύτερης περιοχής καλούν σε μια ακόμη συγκέντρωση διαμαρτυρίας για το πρόβλημα της λυματολάσπης που ρίχνεται στην υπερκορεσμένη χωματερή και έχει κάνει αβίωτο το βίο των κατοίκων της περιοχής.

Ηδη, οι εργαζόμενοι της χωματερής έχουν αποφασίσει να την κλείσουν, γιατί το πρό-

βλημα έχει φτάσει στο απροχώρητο και η υγεία τους μπαίνει σε μεγάλο κίνδυνο. Η κ

■ Βαλκανιοποίηση

«Στα Βαλκάνια, για παράδειγμα, ο μεγαλύτερος συντελεστής φορολογίας είναι 10% με 15%, τα ημερομίσθια είναι 60% με 70% φθηνότερα απ' ότι είναι στην Ελλάδα, οι διαδικασίες οι οποίες υπάρχουν και δημιουργούν το λεγόμενο μη μισθολογικό κόστος είναι επίσης εντελώς διαφορετικές. Ποιος επιχειρηματίας θα φέρει τα χρήματά του στην Ελλάδα;»

Ποιος είπε τα παραπάνω; Αν απαντήσατε: ο πρόεδρος του ΣΕΒ Κυριακόπουλος, ο πρόεδρος του ΣΒΒΕ Μυλωνάς, ο πρόεδρος του ΕΒΕΑ Φουντουλάκος, ο ΣΤ. Μάνος ή ο Α. Ανδριανόπουλος, λυπούμαστε, χάσατε. Τα λόγια αυτά ανήκουν στον υπουργό Μπάτσων και Καταστολής Γ. Βουλγαράκη και τα είπε σε συνέντευξη του στο ραδιόφωνο της NET.

Το «διατακτικό» του υπουργού ήταν το ίδιο με το «αιτιολογικό»: «Άν δεν γίνουν βήματα από την Ελλάδα, δεν υπάρχει περίπτωση να ενδιαφερθεί κανείς για μας». Τι βήματα πρέπει να γίνουν είναι προφανές: να πέσει η φορολογία των καπιταλιστικών κερδών, να πέσουν τα μεροκάματα, να προσαρμοστούν οι εργασιακές σχέσεις στα ισχύοντα στον βαλκανικό εργασιακό μεσαίωνα.

Αλλοτε, ο όρος «βαλκανιοποίηση» σήμαινε τις συγκρούσεις των διάφορων εθνικών ομάδων και την τάση για αλλαγή των συνόρων. Σήμερα, ο όρος σημαίνει την τάση προς την υπερεκμετάλλευση της εργατικής δύναμης, μέσω της επιβολής μεσαιωνικών όρων μίσθωσης της εργατικής δύναμης.

■ ΠΑΣΟΚ: Θέλουμε ΟΤΑ φορομηχανές

Για «έναν άλλο δρόμο για την Αυτοδιοίκηση» έκανε λόγο ο Γιωργάκης στη συνεδρίαση της Επιτροπής Εκλογικών Διαδικασιών του ΠΑΣΟΚ. Ποιος είναι αυτός ο δρόμος; Η μεταφορά στους ΟΤΑ αρμοδιοτήτων που μέχρι τώρα είχε η κεντρική διοίκηση, όπως Παιδεία, Η Πρόνοια και η Υγεία.

Αυτό που ακούγεται ως ρηξικελεύθερο και ριζοσπαστικό, ως κάτι που υλοποιεί το «όραμα της αποκέντρωσης», δεν είναι παρά αποτέλεσμα του νεοφιλελεύθερου δόγματος «λιγότερο κράτος». «Λιγότερο κράτος» σε τομείς κοινωνικού ενδιαφέροντος και όχι βέβαια σε τομείς που αφορούν την καταστολή και την φορομητησία. Λιγότερο κράτος και μεταφορά τέτοιων αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ, ώστε να λειτουργούν αυτοί ως κυματοθραύστης των λαϊκών διεκδικήσεων. Παλιά λέγαμε «τα παράπονα στο δήμαρχο» για τις λακούβες και το φωτισμό των δρόμων, σύμφωνα με τα νέα σχέδια θα λέμε «τα παράπονα στο δήμαρχο» και για την κατάσταση των σχολείων, των νοσοκομείων και των κέντρων υγείας, των προνοιακών υπηρεσιών.

Το κουμπί σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι η χρηματοδότηση. Πού θα βρουν οι ΟΤΑ τα λεφτά; Θα τους τα δώσει το κράτος; Η εμπειρία δείχνει πως το κράτος προσπαθεί να δώσει όλο και λιγότερα. Κλέβει από τους ΟΤΑ ακόμα και τους θεσμοθετημένους φόρους. Άρα πάμε σε ένα άλλο σύστημα, στο οποίο οι ΟΤΑ θα πρέπει να φροντίζουν μόνοι τους τα του οίκου τους. Θα εισπράττουν κάποια έσοδα από το κράτος και από εκεί και πέρα θα πρέπει να εξασφαλίσουν τα υπόλοιπα έσοδα για προϋπολογισμούς απείρως μεγαλύτερους απ' αυτούς που έχουν σήμερα. Πώς θα τα εξασφαλίσουν; Βάζοντας δική τους χωριστή φορολογία και πουλώντας υπηρεσίες στους δημότες τους. Και βέβαια, σ' ένα τέτοιο αλισβερίσι οι περιφερειακές και τοπικές ανισότητες θα μεγαλώσουν, αφού θα υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί ΟΤΑ, ΟΤΑ που θα μπορούν να βάλουν μεγάλους φόρους και ΟΤΑ που και να θέλουν δεν θα μπορούν. Αυτή η αποκέντρωση, όπως βλέπουμε, είναι όντως ριζοσπαστική, αλλά από τη νεοφιλελεύθερη, αντικοινωνική σκοπιά.

Δάνεια και ταξική υποδούλωση

Το καμπανάκι για το ύψος του δανεισμού των νοικοκυριών έκρουσε ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας Ν. Γκαργκάνας από την ΗΠΑ (βρισκόταν για την ετήσια σύνοδο του ΔΝΤ). Το τελευταίο που απασχολεί, βέβαια, τον Γκαργκάνα είναι το βάρος που φορτώνονται τα νοικοκυριά. Εκείνο που τον ενδιαφέρει είναι η δυνατότητα του τραπεζικού συστήματος να εισπράξει τα δάνεια (το «ουκ αλάβοις παρά το μη έχοντος» εξακολουθεί να ισχύει) και οι γενικότερες οικονομικές ισορροπίες του συστήματος, που μπορεί να διαταραχθούν, επειδή οι τράπεζες ανταγωνίζονται τα δάνεια (που τα ποσά δεν ξεπερνούν τα 3.000 ευρώ ανά δάνειο), οι απώλειες θα είναι μικρές. Απείρως μικρότερες από τα κέρδη που αποθησαυρίζουν με τα υπέρογκα επιτόκια. Το γεγονός ότι διάφοροι μεγαλοραντιέρηδες του εξωτερικού έρχονται και αγοράζουν τίτλους που εκδίδονται με βάση καταναλωτικά δάνεια δείχνει πρώτον ότι η αγορά στην Ελλάδα αιρένει μεγάλα περιθώρια κέρδους και δεύτερον ότι το ρίσκο είναι σχετικά μικρό.

Η ΤΤΕ γνωρίζει ότι τα δάνεια που βρίσκονται «στο κόκκινο» είναι περισσότερα απ' αυτά που εμφανίζονται στις στατιστικές της, γιατί κάθε τράπεζα χρησιμοποιεί δικά της κριτήρια για την εκτίμηση της επικινδυνότητας στην εισπραξη ενός δανείου και με διάφορα λογιστικά τρικ κρύβουν το μέγεθος των επισφολεών (αυτό έχει να κάνει με την εικόνα που κάθε τράπεζα θελεί να εμφανίσει για τον εαυτό της στη διεθνή αγορά). Γεγονός είναι πως υπάρχει πλέον κάποιας ανησυχία για το βαθμό υπερχρέωσης των νοικοκυριών, γι' αυτό και οι τράπεζες παρήγγειλαν στην ICAP τη διεξαγωγή νέας σχετικής έρευνας.

Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΤΤΕ, το συνολικό ανεξόφλητο υπόλοιπο των μη επιχειρησιακών δανείων (δηλαδή των δανείων των νοικοκυριών) διαμορφώθηκε σε **58,55 δισ. ευρώ** τον Ιούλιο του 2005 (έναντι 46,9 δισ. ευρώ τον αντίστοιχο μήνα του 2004). Εμφανίζεται, δηλαδή, ένας ρυθμός αύξησης 24,7%. Στην πραγματικότητα, το ποσό είναι ακόμα μεγαλύτερο, γιατί οι τράπεζες τιτλοποιούν μέρος των δανείων. Δηλαδή, δανείζονται οι ίδιες από άλλες μεγαλύτερες τράπεζες του εξωτερικού, εκδίδοντας ομόλογα, και έτσι το τοκογλυφικό επιτόκιο με το οποίο δανείζουν τα νοικοκυριά μοιράζεται σε περισσότερους τραπεζίτες. Οι τιτλοποιήσεις καταναλωτικών δανείων εγγράφονται χωριστά από την ΤΤΕ και φτάνουν τα 952,4 εκατ. ευρώ.

Από το σύνολο του ανεξόφλητου υπόλοιπου δανείων, τα **37,2 δισ. ευρώ** αφορούν στεγαστικά δανεία (29,8 δισ. ευρώ τον Ιούλιο του 2004) και τα **19,85 δισ. ευρώ** αφορούν καταναλωτικά δανεία (14,98 δισ. ευρώ τον Ιούλιο του 2004). Με μια πρόχειρη ματιά φαίνεται πως ο ρυθμός αύξησης των καταναλωτικών δανείων είναι πολύ μεγαλύτερος απ' αυτόν των στεγαστικών. Για την ακρίβεια, τα με

καταναλωτικά δάνεια αυξήθηκαν κατά **32,5%**, τα δε στεγαστικά κατά **24,9%**.

Οι τράπεζες, βέβαια, δεν πρόκειται να πιαστούν κορόιδα. Τα λεφτά τους θα τα εισπράξουν. Ειδικά στον τομέα των στεγαστικών δανείων, όπου εγγράφουν υποθήκες στα αγοραζόμενα ακίνητα. Κι αν χάσουν στον τομέα των καταναλωτικών δανείων (κυρίως από πρωσαπτικά δάνεια, που τα ποσά δεν ξεπερνούν τα 3.000 ευρώ ανά δάνειο), οι απώλειες θα είναι μικρές. Απείρως μικρότερες από τα κέρδη που αποθησαυρίζουν με τα υπέρογκα επιτόκια. Το γεγονός ότι διάφοροι μεγαλοραντιέρηδες του εξωτερικού έρχονται και αγοράζουν τίτλους που εκδίδονται με βάση καταναλωτικά δάνεια δείχνει πρώτον ότι η αγορά στην Ελλάδα αιρένει μεγάλα περιθώρια κέρδους και δεύτερον ότι το ρίσκο είναι σχετικά μικρό.

Λιαί οι εργαζόμενοι και των διάφορων «διοσδάδων» που πιολούσαν ειδη για το νοικοκυρίο. Αυτό είναι λάθος. Είναι λάθος γιατί μιλάμε για εντελώς διαφορετικά μεγέθη. Το «τεφτέρι» και οι δόσεις ήταν μια αινιγκή διαμαρτυρία, πάσο μάλλον ένα διεκδικητικό κίνημα. Αντίθετα, την ώρα που έκλαιγαν τα κλεμμένα, έσπευδαν στις τράπεζες να πάρουν δάνεια για να τα βγάλουν πέρα, κοιτάζοντας μόνο το σήμερα και παραβλέποντας την πολύχρονη οικονομική υποδούλωση.

Αυτή η οικονομική υποδούλωση μετατρέπεται και σε ταξική υποδούλωση. Ο καταχρεωμένος κοιτάζει πώς θα ξεχρεώσει. Πώς δεν θα το πάρει η τράπεζα το αυτοκίνητο ή το σπίτι, πώς θα γλιτώσει έναν πλειστηριασμό, πώς θα ανακυκλώσει το δανεισμό με νέους επανχθέστερους όρους. Σπεύδει να βρει και δεύτερη δουλειά, να κάνει υπερωρίες, να δουλέψει τα Σαββατοκύριακα. Ο καταχρεωμένος είναι ένα **άτομο** χαμένο μέσα σε μια δίνη και δεν σκέφτεται συλλογικά. Η ίδια η κοτάσταση του δεν του επιτρέπει να σκεφτεί συλλογικά. Μπορεί να λειτουργήσει αικόμα και αντιδραστικά σε συλλογικές προσπάθειες, για να μη χάσει τα μεροκάματα της απεργίας, για να μη μπει στο μάτι του αφεντικού κ.λπ. Εχει ήδη απαξιώσει την αξιοπρέπεια του, αισθάνεται ανήμπτορος για οποιαδήποτε διεκδίκηση.

Ας μην περιμένουμε, λοιπόν, διαδικασίες αυτόματους ξεσηκωμού των υπερχρεωμένων. Ο εργαζόμενος θα ξεσηκωθεί όχι επειδή είναι υπερχρεωμένος, αλλά όταν συνειδητοποιήσει ότι είναι εργαζόμενος και ότι μονόδρομος γι' αυτόν είναι (τουλάχιστον) η διεκδίκηση καλύτερης αμοιβής. Βέβαια, δεν πρέπει να παραβλέπουμε ότι το φορτίο που έχει συσσωρευτεί στην περίοδο της ΑΤΑ οι εργαζόμενοι διεκδικούσαν αυξήσεις πάνω απ' αυτή

■ Ανθούσα Αττικής

Αλλη μια ιστορία παράνομης δόμησης σε καταπατημένη δασική έκταση

Η σημειωνή κοινότητα Ανθούσας Αττικής (είχε το 2002, σύμφωνα με επίσημο έγγραφο, 5.000 κατοίκους και 1.700 κτίσματα, που βρίσκονται σε οικόπεδα των 200 έως και 500 τ.μ.) δημιουργήθηκε σταδιακά από τις αρχές της δεκαετίας του '50, με παράνομη δόμηση σε ένα πυκνό πευκοδάσος. Ήταν τόσο πυκνό, όχι μόνο στις αρχές της δεκαετίας του '50, αλλά ακόμη και στα τέλη του 1977, μολονότι είχαν περάσει πάνω από 20 χρόνια και είχαν κτιστεί παράνομα 275 κτίσματα. Η περιοχή αυτή είχε συμπεριληφθεί σε μια ευρύτερη έκταση της Αττικής, για την οποία το 1934 ο τότε υπουργός Γεωργίας I. Θεοτόκης είχε βγάλει πράξη αναδάσωσης. Παρενθετικά διευκρινίζουμε, ότι οι πράξεις αναδάσωσης πρέπει να ισχύουν και μετά την αναδάσωση, για λόγους αποτρεπτικούς των καταπατήσεων. Οι καταπατήτες της Ανθούσας είχαν δημιουργήσει τον εξωραϊστικό σύλλογο «Γαργητός» και πάσχιζαν τόσο μέσω αυτού όσο και μέσω των διασυνδέσεων που είχαν δημιουργήσει να νομιμοποιήσουν τον παράνομο οικισμό που είναν φιτιάζει.

Ο δασάρχης Πεντέλης στην αρινητική του εισήγηση ανέμεσα σ' αλλά επισήμανε: «1. Ο οικισμός «Ανθούσα» της Κοινότητας Παλλήνης έχει δημιουργηθεί αυθαίρετα από εικοσαετίας και πλέον σε έκταση που είναι κατά το

ομο που είχαν φτιάξει.

Τον Οκτώβρη του 1977, ο εξωραιϊστικός σύλλογος «Γαργυρτός» είχε δοκιμάσει να νομιμοποιήσει ένα ρυμοτοικό σχέδιο που είχε φτιάξει. Για να πετύχει το στόχο του έστειλε το σχέδιο αυτό στο δασαρχείο Πεντέλης και ζητούσε να του επιτρέψει να χωματοστρώσει με δικά του έξοδα τους ανοιγμένους δρόμους. Ομως, ο δασάρχης Πεντέλης και ο προϊ-

ον σε εκτάση που είναι κατά το πλείστον δασική και περιλαμβάνεται μέσα στα όρια της δασικής εκτάσεως του Λεκανοπεδίου Αθηνών που ιηρύζθηκε αναδασωτέα με την υπ' αριθμόν 108424/13/9/1934 απόφαση του υπουργού Γεωργίας. 2. Για την δημιουργία του οικισμού αυτού δεν δόθηκε άδεια κατατμήσεως ούτε και έγινε άρση αναδασώσεως, όπως προκύπτει από τον φάκε-

Ολοι θυμόμαστε τη μεγάλη πυρκαϊά που ξέσπασε στις 28 του περασμένου Ιούλη στη Ραφήνα και τις γύρω περιοχές και τη μεγάλη ζημιά που προκάλεσε. Στις 2 Σεπτέμβρη δημοσιεύτηκαν στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης δύο αποφάσεις του γενικού γραμματικού της περιφέρειας Αττικής. Οι αρμόδιες ευθύνσεις Δασών του υπουργείου Αργίας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ανατολικής Αττικής και της Περιφέρειας Αττικής γνωρίζουν καλά, ότι δεν καμόνι δασικές εκτάσεις, αλλά και εκτάσεις που είχαν κηρυχτεί πολαιότερα ασωτέες και δεν είχαν αναδασωθεί, πολλές περιοχές της Ραφήνας (πριβολάκια) έχουν γίνει μεγάλες κατατήσεις και τέλος ότι πολλές από τις μένες περιοχές δεν έχουν εγκεκριθεί σχέδια πόλης.

Και στις δύο αποφάσεις ο περιφερειάρχης ισχυρίζεται ότι οι δασικές εκτάσεις που είχαν καεί το 1995 και το 1998 και για τις οποίες είχαν βγει αποφάσεις αναδόσωσης έχουν αναδημιουργηθεί με φυσικό και τεχνητό τρόπο. Ο περιφερειάρχης με τον ισχυρισμό του αυτό θέλει προφανώς να διασκεδάσει τις εντυπώσεις

σεις, ότι με τις αποφάσεις του εξαιρούνται δασικές εκτάσεις που είχαν καιεί και είχαν καταπατθεί και οικοδόμηθεί παράνομα. Δεν γνωρίζει ο περιφερειάρχης και ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών της περιφέρειας ότι υπάρχουν καταπατημένες δασικές εκτάσεις που εκχερσώθηκαν και οικοδόμηθηκαν παράνομα; Με τις δύο αυτές αποφάσεις δεν νομιμοποιούνται οι καταπατητές αυτών των εκτάσεων.

Των εκτάσεων,
Ο ισχυρόμος μας ότι είναι εκ του πο-
νηρού η άποψη του περιφερειάρχη, ότι
δήθεν οι δασικές εκτάσεις που κάηκαν το
1995 και 1998 έχουν φυσικά ή τεχνητά
επαναδημιουργηθεί, ενισχύεται από τη
διάταξη των δύο αποφάσεων σύμφωνα
με την οποία δεν εντάσσονται στις ανα-
διασωτέες εκτάσεις εκείνες που την ημέ-
ρα της πυρκαγιάς δεν έφεραν δασική
βλάστηση.

Είναι περίεργη ακόμη η αναφορά στις φωτιές του 1995 και του 1998 και στις

πράξεις αναδάσωσης των εκτάσεων πο-
κάηκαν, γιατί τα κριτήρια για το εάν μια
έκταση είναι δασική, ακόμη και με το δο-
σοκτόνο νόμο 3208/2003, είναι οι αερο-
φωτογραφίες του 1945 και του 1960!

Και στις δύο αποφάσεις ο περιφερειακός περιορίζεται να ορίζει το περιφερειακό γραμμα μέσα στο οποίο βρίσκονται και οι εκτάσεις που την ημέρα της πυρκαγιάς έφεραν δασική βλάστηση. Αυτή η προσέγγιση είναι εκ του πονηρού, γιατί προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών της περιφέρειας γνωρίζει ότι οι δασικές εκτάσεις πρέπει να ορίζονται χωροταξικά ξικά στις αποφάσεις αναδάσωσης, εάν δεν θέλουν να προκαλέσουν φάμπτικα απανωτών άρσεων μερικών αναδασώσεων, λόγω πλάνης. Δεν είναι ο ίδιος ο προϊστάμενος (και όχι μόνο αυτός) που εισηγήθηκε το τελευταίο διάστημα τη μερική άρση αναδάσωσης με το ίδιο επιχείρημα;

Είναι γνωστές οι αρνησεις των αρμοδι

Ανθούσα και τάσταση επί στη ΠΕΔΑΝ ο οποίο κασεις που έγι- έχρι το Μάη ξεχερσώσεις άτων. Αυτές σις τις αποτύ- ωμο χάρτη. απόσπασμα συνεργείου οπία έρευνα: γνωρίζουμε τάσεις έχουν ανθρωπογε- συμοτομημέ- ένη και κατά μένη με οικό- π. που έχουν θαμβό επεμ- ρόρους χρό-

έστειλε στη ΔΠΔΦΠ και τη δική του εισήγηση που ή ανάγνωση της προκαλεί αγανάκτηση. Δια- βάσαμε προσεκτικά και πολλές φορές την εισήγηση αυτή. Δυ- στυχώς, δεν ειδάμε να προτείνει τη λήψη έστω και μιας από τις προβλεπόμενες σ' αυτές τις πε- ριπτώσεις κυρώσεις. Συμβιβάζε- ται μ' αυτή την κατάσταση, που την θεωρεί μη αναστρέψιμη (αυ- τό το συμπέρασμα για μας είναι προκλητικό όταν εκστομίζετο από ένα δασάρχη που υποτίθε- ται ότι είναι ο θεματοφύλακας του δάσους και των δασικών εκτάσεων) και καλεί την Πολιτεία να πάρει μέτρα για να μη διο- γκωθεί κι άλλο η κατάσταση αυ- τή σε βάρος του περιβάλλοντος. Δεν γνωρίζουμε τι εισηγήθηκε τό- τε η ΔΠΔΦΠ για να αντιμετωπί- στεί αυτή η παράνομη κατάστα-

τας δε για τις
νιαν, αναφέ-
τές που έγιναν
κού σχεδίου
έραμε είχαν
καταπατη-
κι δεν τους το
όσο και εκτός
ότι προ του
ί παράνομα
38 κτίσματα
37 κτίσματα
κταση, δηλα-
σμάτα. Ενώ
το Μάι ου
κράνομες εκ-
τηκαν παρά-

της ΠΕΔΑΝ
και το χάρ-
το συνεργείο

νιζε: «Εξαμε επιστήσει την προσοχή ότι στην 3790/8/10/1993 απόφαση Νομάρχη Ανατολικής Αττικής κατά την οποία ήρθη η αναδάσωση από 710 στρέμματα εντός του Γ.Π.Σ. Ανθούσας με το αιτιολογικό ότι η πραγματική κατάσταση δημιουργήθηκε πολύ πριν από το έτος 1978, σε μεγάλο μέρος της έκτασης η πραγματική κατάσταση δημιουργήθηκε μεταξύ των ετών 1978-1991 και συνεπώς ως προς τις εκτάσεις αυτές δεν ανταποκρινόταν η ανωτέρω αιτιολογίων. Ο υπηρεσιακός παράγοντας ανοιχτά και καθαρά δηλώνει ότι ήταν παράνομη η απόφαση του Νομάρχη για άρση της αναδάσωσης από 710 στρέμματα του ΙΠΣ της Ανθούσας. Κατέληγε δε ζητώντας από τον προϊστάμενο της ΔΠΔΦΠ οδηγίες για τον περαιτέρω χειρισμό της υπόθεσης. Για μας μένει ανοιχτό αυτό το ζήτημα και θα ερευνηθεί, όπως και μια σειρά άλλα ζητηήματα.

Η μερική άρση της απόφασης αναδάσωσης για την έκταση των 710 στρεμμάτων δεν πρόσφερε στην ουσία καμία νομική κάλυψη στους καταπατητές της Ανθούσας, γιατί εκτός των άλλων η έκταση αυτή ήταν δασική και δεν μπορούσε ν' αλλάξει η χρήση της. Προκειμένου να νομιμοποιηθούν οι καταπατητές της Ανθούσας, Β. Παπανδρέου και Γ. Δρυς ως συναρμόδιοι υπουργοί έσπευσαν να καταθέσουν και να περάσουν, ως άρθρο 12 του νόμου 30421

φυλο της «Κ».
Γεράσιμος Λιόντος

■ Για τις εκτάσεις που κάηκαν στη Ραφήνα και τον Ν. Βούτζα

Διάτρητες αποφάσεις αναδάσωσης

Θα αναφέρουμε ένα παράδειγμα. Η επιχείρηση Περιβολάκια της Ραφήνας παραστιάζεται τόσο από τους άμεσα εναπορεύμενους όσο και από το Δήμο Ραφήνας ως νόμιμα οικοδομηθείσα. Πρό

σφατα μάλιστα, ο Δήμος έστειλε έγγραφη διαμαρτυρία στο υπουργείο Γεωργίας και εγκαλεί την αρμόδια Διεύθυνση για τα Περιβολάκια. Αντιλαμβάνεστε τι επικίνδυνοι δρόμοι ανοίγονται με τη διάταξη αυτή και ποιες πιέσεις θα ασκηθούν στους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Γεωργίας για να ενδώσουν και να κάνουν τα χατήρια των οικοτε-διφάγων καταπατητών.

σοφάγων καταπιπτούν.
Τέλος, αφού υπάρχει υποχρέωση να ορίζονται με σαφήνεια και χωροταξικά οι υπό αναδάσωση εκτάσεις και υπάρχει η δυνατότητα να ορίζονται αυτές από τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες, είναι εκ του πονηρού να μπαίνουν φίρδον μήδον οι δασικές και μη εκτάσεις στις αποφάσεις αναδάσωσης.

Αν τολμάει ο Κ. Καραμανλής ας ξανα-
βγει να δηλώσει, όπως έκανε το καλο-
καίρι, ότι θα προστατευθούν με αναδά-
σωση οι καμένες δασικές εκτάσεις στη
Ραφήνα και στις όμορες περιοχές.

ΣΥΜΗΩΣΕΙΣ

* Καλό μήνα (Sudoku μία, να δεις!...)

* Δεν ξέρω για σας, αλλά εμείς εδώ έχουμε καλοκαίρι. Και η ευκαιρία απόσυρσης και συγγραφής που λέγαμε, προς το παρόν κάνει διακοπές...

* Παντού εγκλωβισμένοι οι άνθρωποι. Στην επαρχία ακόμη περισσότερο. Δεμένοι στο άρμα των ψευδαίσθησεων, στο κυνήγι του χρήματος, στην μίμηση, στην ευτέλεια και την μετατροπή της σε εκτόνωση. Υγείες δυνάμεις με καθαρό βλέμμα μέσα σ' ένα καθαρό περιβάλλον, χαμένες στην ερημοποίηση της εποχής.

* Ενάμισι χιλιάρικο ένα κιλό φασολάκια ρε ούποτη μου; Και δέλουν και καθάρισμα (τουτέστιν μια χαμένη εργασία, τουλάχιστον)...

* Συγχωρείστε τη στήλη για το πιθανό έλλειμμα ενημέρωσης. Μέχρι πρότινος διέδετε τη φλεράση (άσχετα αν ο δείκτης τη φλερέδασής της ήταν μία ώρα την εβδομάδα κι αυτή ντοκιμαντέρ). Αν δεν γνωρίζετε για την περιπετειώδη συνουσία των μεδουσών ή από πού κλάνει το μπαρμπούνι, να σας πούμε). Τώρα δεν διαθέτει, αδιαδέτησε. Άλλοι κόβουν το κάπνισμα (εμείς δεν μπορούμε), άλλοι τις μαλακίες (εδώ μπορούμε ένα 1%), άλλοι κόβουν βόλτες (τι κάνεις μπούλη);

* Λευτεριά στους ομήρους ιδιωτών, ιδιώτευσης και ιδιωτείας τη φλεδεατές.

* Με την ευκαιρία, οι αναγραμματισμοί των ονομάτων των τηλεκαναλών παρουσιάζουν κάποιο ενδιαφέρον: Game, Trela (Later), Rats, Evt, κλπ.

* «Το πρόβλημα δεν είναι αν συμφωνεί κανείς με τον Χρήστο Κασίμη και την πολιτική του επιλογής, το πρόβλημα είναι τι κάνει ο καθένας μας για ν' αλλάξει αυτή την κατάσταση. Η επανάσταση δεν είναι μια στιγμή, μια συγκυρία που γίνεται μια κι εξώ με κάποιο σοφά προκαθορισμένο τρόπο. Η επανάσταση είναι μια καθημερινή διαδικασία. Ετσι, αυτά που κάνουμε κάθε μέρα ή είναι επαναστατικά ή αντεπαναστατικά γιατί βοηθάνε τα πράγματα να μένουν έτσι όπως είναι» (Αλεξάνδρα Κασίμη - 25/10/1978).

* Ο εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Ρέδου αλλά και το Υπουργείο Οικονομικών (μετά από αίτημα της Γενικής Γραμματείας Λιμένων), ψάχνουν άκρη στο ζήτημα πιθανής απάτης σε βάρος του δημοσίου, το οποίο ανέκυψε από εισιτήρια πλοίων των Δωδεκανήσων. Let's see, let's see...

* Αντίστοιχο ψάχιμο διέχουμε μάλλον και με τον γαλάζιο επιχειρηματία Μανώλη Καρετζή, που έταξε διορισμούς - μαϊμού στη Ρόδο, «για το καλό του κόμματος» όπως ειπώθηκε από το περιβάλλον του. Φυσικά, σε αμφότερες τις περιπτώσεις διάχοροι είναι happy end, όπως σε όλες τις ελληνικές ταινίες.

* Πετάει ο γάιδαρος; Πετάει αν το επιβεβαιώνει η κυβέρνηση (άλλωστε τόσοι και τόσοι μπαίνουν σε αεροπλάνα). Οπως πετάει και το επίδομα δέρμανσης, επιβεβαιώμενά. Εκτοξεύτηκε από τη διασημική βάση της Δ.Ε.Θ. και ήδη βρίσκεται στον παγωμένο Πλούτωνα, όπου υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη, σύμφωνα με το πιπί ε πιπί (Π.Π.Ε.Π.Π. - Πρόγραμμα Προστασίας Ευπαθών Πλανητικών Περιοχών).

* Πάμπολλα πράγματα πετάνε σ' αυτό τον τόπο. Ο τιμάριδμος, τα κέρδη των λίγων, το δράσος, οι δείκτες ανεργίας, αυτοχημάτων, καταπίεσης, οκνηρίας κλπ. Μόνο οι Ολυμπιακές Αερογραμμές δεν γνωρίζουμε αν, πώς και ως πότε θα πετάνε.

* What do you have, Yannis? What I'd ever had [τί έχεις Γιάννη; Ο, τι είχα πάντα].

* Χαίρου σύντροφε, τώρα που δα μάθεις τις περιουσίες των αδών [το έγραψα σωστά σ. διορδώτρια]: Αννούλα Βίσση 25,9 εκατομμύρια ευρώ, Γιαννάκης Πλάριος 19,3, Notis Σφακιανάκης 13,8, Λε Πανταζής 11,7, Δες πείνα Βανδή 9, Pasquale Τερζής 7,7, Αντοίν Ρέμος 7,1, Τόλης Βοσκόπουλος 6,3, Καιτούλα ΑΓαρμπή 5,3 κλπ.

* Στο κενό δίπλα, γράψε την εκτίμηση της δικής σου περιουσίας, Εσύ που δεν είσαι απλά διασκεδαστής, αλλά ο κυρίαρχος λαός, εσύ που παράγεις αλλά και νέμεσαι τον κυνωνικό πλούτο και με τις σπατάλες σου έχεις φέρει τη χώρα σε οικονομικό αδέξιο.

* «Από τον Τόλη έρχομαι και στη στροφή Μαντέλα».

* Χρόνια τώρα, τα ίδια και τα ίδια περί Θεσσαλονίκης, τα αναμασά και ο Μ. Κωστάρας στην Ελευθεροποιία. Θα πάτε Λαδάδικα, Αδωνος, Περαία, Πανόραμα και είστε οκ. Εκάς οι ανυποψίαστοι βάρβαροι των προκάτ διαδρομών, εγχώριοι και μη.

* «Ανένδοτος δα επιμένω στο ερώτημά μου: Γιατί; - Και δα πληθαίνουν οι φάκελοι των απορρήτων. Γιατί; - Και τα βέλη μου δα εξοστρακίζονται. Γιατί; - Κι όλο δα βουλιάζω στο αίνιγμά μου. Γιατί; - Και τα παιδιά δα κληρονομούν την απορία μου. Γιατί; - Και οι μέρες μας δα γίνονται κυπαρίσσια» (Νίκος Μπαζιάνας - «Παραλλαγές της οδύνης»).

Kokkinoskoufita

Στην ασθενή μνήμη φαίνεται ποτάριος ο Γιωργάκης Παπανδρέου, ο οποίος παρουσιάζει ως «φρέσκα» και «καινοτόμα» τα σχέδιά του για αποκρατικοποίηση και αποκέντρωση της εκπαίδευσης. Ούτε καινούργια είναι, δύναται, ούτε πρωτότυπα των νόμων 2218 και 2240 πλανάται από το 1994 ακόμα πάνω απ' τα τελευταία απομεινάρια της «δημόσιας δωρεάν» παιδείας. Τα αντιδραστικά σχέδια του ΠΑΣΟΚ και του ίδιου ως υπουργού της Παιδείας χρονολογούνται από τον Ιούνιο του 1994, οπότε ψηφίστηκε ο ν. 2218, βάσει του οποίου μεταφέρεται πληθώρα αρμοδιοτήτων, που ήδη από την πρώτη οκταετία του ΠΑΣΟΚ είχαν περάσει από το ΥΠΕΠΘ στα χέρια των Νομαρχών, στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ακολούθησε ο ν. 2240 την ίδια χρονιά, ο οποίος τροποποιούσε διατάξεις του 2218/94, προέβλεπε την έναρξη λειτουργίας της Ν.Α. από την ημέρα δημοσίευσης στην εφημερίδα που κυβέρνησης του εσωτερικού οργανισμού λειτουργίας, όπως επίσης και τη μετατροπή του προϋπολογισμού των Νομαρχιών σε προϋπολογισμό της Ν.Α.

Αφού είχε πλεχτεί το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο, άρχισε να προβάλλεται από το ΠΑΣΟΚ σαν μια πρωτοπόρα επανάσταση στην ελληνική παιδεία και την ημέρα δημοσίευσης στην εφημερίδα που κυβέρνησης του Επιτρόπου της Αρχής της Αντιδραστικής Ακριβείας θα οδηγούσε τους δημόσους και τις νομαρχίες στην εφαρμογή σκληρής φροντιστραχτικής πολιτικής ανταποδοτικού χαρακτήρα, ως αναγκαία προϋπόθεση για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων, ενώ άνοιγε διάπλαστα ο δρόμος της ιδιωτικοποίησης, αφού τα πανίσχυρα ιδιοτελή συμφέροντα θα έβαζαν χέρι πλέον στο δημόσιο αγαθό της γνώσης, με το πρόσχημα των «ευγενών χορηγών».

Κάτω απ' αυτόν τον φρεγανό πίγμαντο της Παιδείας, που είναι αποτέλεσμα της αντιδραστικής πολιτικής των κατοχεωμένης τοπικής αυτοδιοίκησης με μαθηματική ακριβεία θα οδηγούσε τους δημόσους και τις νομαρχίες στην εφαρμογή σκληρής φροντιστραχτικής πολιτικής ανταποδοτικού χαρακτήρα, ως αναγκαία προϋπόθεση για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων, ενώ άνοιγε διάπλαστα ο δρόμος της ιδιωτικοποίησης, αφού τα πανίσχυρα ιδιοτελή συμφέροντα θα έβαζαν χέρι πλέον στο δημόσιο αγαθό της γνώσης, με το πρόσχημα των «ευγενών χορηγών».

Κατόπιν διέπειρε την εφαρμογή της ιδέας της αντιδραστικής Ακριβείας στην εφημερίδα που κυβέρνησης του Επιτρόπου της Αντιδραστικής Ακριβείας, αφού τα πανίσχυρα ιδιοτελή συμφέροντα θα έβαζαν χέρι πλέον στο δημόσιο αγαθό της γνώσης, με το πρόσχημα των «ευγενών χορηγών».

Κατόπιν διέπειρε την εφαρμογή της ιδέας της αντιδραστικής Ακριβείας στην εφημερίδα που κυβέρνησης του Επιτρόπου της Αντιδραστικής Ακριβείας, αφού τα πανίσχυρα ιδιοτελή συμφέροντα θα έβαζαν χέρι πλέον στο δημόσιο αγαθό της γνώσης, με το πρόσχημα των «ευγενών χορηγών».

Οι νόμοι, λοιπόν, υπάρχουν απ' το '94, βαθιά χωμένοι και ανενεργοί στα πασοκά ερμάρια. Και τώρα ξαφνιάζονται, αεριζονται, φρεσκοποιηθείσανται και τρατάρονται ξανά από τους ίδιους που τους εμπνέουσι, έχοντας ως πρότυπο το άκρως αποτυχημένο αγγλοσαξονικό σύστημα εκπαίδευσης, ως «νέοι» και «καινοτόμοι», τρομόρρα τους. Αν θα τα καταφέρουν να τους περάσουν στην επόμενη διακυβέρνηση τους, αν και όταν ξανακυβερνήσουν, θα εξαρτηθεί αποκλειστικά από τους εκπαίδευτούς.

Οι κομμουνιστές δεν έχουν κανένα λόγο να κρύβουν τον τελικό τους σκοπό πίσω από λαϊκές οικονομίες» και άλλα τέτοια λαϊκίστικα και αντιδραστικά ιδεολογίματα. Τελικός τους σκοπός είναι η επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού, η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, η κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για ν' ανοίξει ο δρόμος προς την κατάργηση των τάξεων. Η ζύμωση για τα ιδανικά της κοινωνικής απελευθέρωσης όχι μόνο δεν αντιτίθεται, αλλά αντίθετα, για να είναι αποτελεσματική, προϋποθέτει την ανάπτυξη των ταξιδιών αγώνων για τα άμεσα συμφέροντα της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων. Γ' αυτό και αιτίματα, όπως αυτό για την επιδότηση όλων των ανέργων χωρίς προϋποθέσεις, είναι αιτίματα που ανοίγουν το δρόμο στην ανάπτυξη της ταξιδιώτικης πλάτης, η οποία δημιουργεί το πιο εύφορο έδαφος για τη διάδοση των επαναστατικών ιδεών.

Πέτρος Γιώτης

Ο λύκος κι αν εγέρασε...

πλήρη ευθύνη για το εργασια

Περικοπές με κάθε τρόπο και ένταση του αυταρχισμού

Είναι γνωστό πια το αυταρχικό ύφος της Μ. Γιαννάκου, και κάπως έτσι ερμηνεύθηκε αρχικά απ' τον αστικό τύπο -ως υπερβολική φραστική αντιδραση- η ανταπάντηση της στις συνεχείς καταγγελίες των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών (για τα 19.500 κενά σε εκπαιδευτικό πρωτοποριακό και τις χιλιάδες χαμένες διδακτικές ώρες), σύμφωνα με την οποία το υπουργείο Παιδείας δε θα αικολουθεί από δω και μπροστος το «εθιμικό δίκαιο» στις μεταθέσεις αποσπάσεις των εκπαιδευτικών.

Δεν έχει περάσει δια και πολύς καιρός από τότε και ο υφυπουργός Καλός, με συνέντευξή του στην «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ» 25 του Σεπτέμβρη, επιβεβαιώνει ότι η παραπάνω απειλή της Μ. Γιαννάκου δεν ήταν απλώς η «κοκκιά στηγμή», αλλά αποτελεί την σχεδιαζόμενη για το άμεσο μέλλον πολιτική του υπουργείου Παιδείας.

Όπως μας πληροφορεί ο Γ.

Καλός, ο εκπαιδευτικός θα μετακινείται με το ζόρι από τη θέση του σε περίπτωση που θεωρηθεί «πλεονάζων», ανεξάρτητα από το αν το επιθυμεί ο ίδιος ή όχι.

Μας πληροφορεί επίσης ότι η πρακτική αυτή θα συνοδεύεται από μια γενικότερη κατεύθυνση, την οποία θα αικολουθεί από τούδε και στο εξής το υπουργείο Παιδείας και την οποία ήδη έχει δρομολογήσει.

Η κατεύθυνση αυτή είναι οι συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων, αλλά και οι καταργήσεις, ώστε αρχικά να ορισθούν τα «βιώσιμα» (ναι, ναι! τέτοιον όρο χρησιμοποιεί λές και πρόκειται για μογαζί ή επιχείρηση) τμήματα και σχολεία και στη συνέχεια να υπάρξει «εξορθολογισμός» των πραγματικών οργανικών θέσεων και των μετακινήσεων των εκπαιδευτικών.

Μάλιστα μας ενημερώνει ότι προς τούτο ξεκίνησε ήδη ένα πρόγραμμα μέσω του schoolnet -του σχολικού Δια-

δικτύου-, ώστε να υπάρξει μια βάση δεδομένων με αναφορά σε κάθε σχολική μονάδα.

Τα αποτελέσματα της απόφασης αυτής του υπουργείου Παιδείας τα διαπιστώσαμε ήδη φέτος με το «καλημέρα» της σχολικής χρονιάς. Τα χιλιάδες κενά και οι μεγάλες καθυστερήσεις στους διορισμούς ήταν η επιβεβαίωση της γραμμής του υπουργείου, να υπάρξει πρώτα ακριβής καταγραφή των απολύτων απαραίτητων αναγκών σε πρωτοποριακό, αφού οι διευθυντές και οι προϊστάμενοι προχωρήσουν στις αιθρόες συγχωνεύσεις και καταργήσεις.

Όλα τα παραπάνω είναι στο πνεύμα του δραστικού περιορισμού ακόμη και αυτών των ελαχιστότατων «κοινωνικών δαπανών». Εδώ εντάσσονται και η ρύθμιση για το πλαφόν της βαθμολογικής βάσης στις εισαγωγικές εξετάσεις, που θα αποκλίσει χιλιάδες παιδιά από την τριτοβάθμια εκπαίδευση και θα μει-

ώσει αποφασιστικά τον αριθμό των εισακτέων, καθώς και ο αφανισμός της πρόσθετης διδακτικής στήριξης και των τάξεων υποδοχής.

Είναι επίσης συμβατά με το ξεθεμελιωμα των εργασιακών σχέσεων, που φλερτάρει συστηματικά και με την άρση της μονιμότητας. Πρώτα είχαμε την κατάργηση της επετηρίδας, τη μαζική είσοδο των ωρομισθίων στην εκπαίδευση, στη συνέχεια τα «καθηκοντολόγια», την αξιολόγηση και τα κυλιόμενα ωράρια με επαναδιατύπωση της ερμηνείας του διδακτικού και εργασιακού ωραρίου, τώρα έρχονται οι υποχρεωτικές μεταθέσεις ή η άρνηση μετακίνησης, ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν οι προϋποθέσεις γι' αυτήν και έπειτα συνέχεια...

Να μην αμφιβάλλει κανείς γι' αυτά όσο επικρατεί αυτή η σημαντική νεκροταφείου.

Γιούλα Γκεσούλη

Μας τόπε κι αυτό ο υφυπουργός Γ.Καλός. Δε φταίνε τα δύσκολα ή εύκολα θέματα που κατασκευάζουν τον αριθμό των μαθητών που πέφτουν κάτω απ' τη βάση, είπε, αλλά το γεγονός ότι δε γίνεται επιμόρφωση των βαθμολογητών ώστε να υπάρξει «ποιοτικότερη προσέγγιση του γραπτού».

Και τότε βρε Καλό...παιδί πώς εξηγείται ότι το έτος 2000 (όταν το

Γελοιότητες

υπουργείο και η κυβέρνηση είχαν ξεσκιστεί να αποδείξουν την επιτυχία της «μεταρρύθμισης Αρσένη») είχαμε μόνο 3000 παιδιά κάτω από τη βάση, ενώ τα τελευταία 2-3 χρόνια πάνω από 40%; Ξαφνικά τα ίδια αυτά παιδιά έγιναν «κουμπούρες», δεδομένου του γεγονότος ότι όλα αυτά τα χρόνια δεν

υπήρξε καμιά επιμόρφωση των βαθμολογητών;

Άλλα έτοις είναι. Οταν κάποιος θελεί να αποσιωπήσει τις πραγματικές προθέσεις υπουργείου και κυβέρνησης για δραστική μείωση του αριθμού των εισακτέων -η πρόθεση υλοποιείται με την καθέρωση πλαφόν βαθμολογικής βάσης- επινοεί γελοία τεχνάσματα και απλώς πετυχαίνει να γίνεται καταγέλαστος.

Παραγωγή δούλων του κεφάλαιου

«Ηεισαγωγή μαθημάτων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και η εν γένει προσαρμογή του εκπαιδευτικού συστήματος στις ανάγκες της ζήτησης και της αγοράς αποτελεί μια σημαντική προετοιμασία των εφήβων προκειμένου να γίνουν επιτυχημένοι επιχειρηματίες».

Ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Βιομηχανιών, που με επιστολή του στην υπουργό Παιδείας Μ. Γιαννάκου ζητάει να εντοχηθεί στο κανονικό πρόγραμμα των σχολείων το μάθημα «Επιχειρηματικότητα Νέων», δεν μασάει τα λόγια του (οι καπιταλιστές της επαρχίας είναι λίγο πιο μπρούτοι) από αυτούς του κέντρου). Θυμίζει στην κυβέρνηση ότι το συγκεκριμένο πρόγραμμα διδάχτηκε πιλοτικά σε 150 σχολεία την προηγούμενη τριετία και είναι και-

ρός πλέον να γίνει κανονικό μάθημα, αφού και η υπουργός το βλέπει θετικά.

Τί περιλαμβάνει το συγκεκριμένο μάθημα; Είναι ένας κύκλος διαλέξεων από στελέχη του ΣΕΒ, με τη συνοδεία σχετικών εγχειριδίων, που έχει σαν σκοπό να κατανοήσουν τα παιδιά από την πολύ τρυφερή τους ιγλικία (το μάθημα διδάσκεται στις δυο τελευταίες τάξεις του Δημοτικού!), σε Γυμνάσιο, Λύκεια και ΤΕΕ) «τη σημασία των οικονομιών που καθορίζονται από την αγορά, και το ρόλο των επιχειρήσεων σε μια παγκόσμια οικονομία».

Ο συντάκτης της ανακοίνωσης των Θεσσαλών Βιομηχάνων έγραψε μια παπάρα εκεί στο τελος (ίσως δεν είχε συνελθει ακόμα από το χανγκό βέρ της νυχτερινής ουσίκοκατάνυξης σε κάποιο από τα... πολιτιστικά κέντρα για τα οποία είναι ονομαστή η

Θεσσαλία). Ο ΣΕΒ και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο στην ιστοσελίδα του δεν ισχυρίζονται ότι το πρόγραμμα αποβλέπει στο να προετοιμάσει τους έφηβους να γίνουν επιτυχημένοι επιχειρηματίες. Αν γίνουν όλοι επιχειρηματίες, ποιος θα δουλεύει; Επιχειρηματικότητα σημαίνει να διαμορφώνεις τη «στάση-νοοτροπία του απότομου στην καθημερινή ζωή όσο και στις εργασιακές του δραστηριότητες», λέει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Η επιχειρηματικότητα σημαίνει «αποδοχή του στοιχείου της αβεβαιότητας και μετουσίωσή του σε πρόσδικη».

Μ' άλλα λόγια, επιχειρηματικότητα σημαίνει να εκτιμάς την επιχειρηματία και τον επιχειρηματία και να συνειδηποτείς ότι δεν μπορείς να έχεις μόνιμη δουλειά, ικανοποιητικό μισθό, σταθερές εργασια-

κές σχέσεις. Πρέπει όχι απλά να συμβιβαστείς με την ιδέα της αβεβαιότητας, αλλά να την αποδεχτείς ως πρωθυτικό στοιχείο της ανάπτυξης. Μπορεί να χρειαστεί αύριο να μείνεις και χωρίς δουλειά ή ν' αλλάξεις επαγγελματικά. Αποδέχου το ως στοιχείο προόδου.

Τα παιδιά των καπιταλιστών δεν έχουν ανάγκη να διδαχθούν τι σημαίνει επιχειρηματικότητα. Το διδάσκονται από τα γεννοφάσια τους. Μεγαλώνουν γαλούχημένοι με την ιδέα ότι τα περιμένει μια λαμπτρή καριέρα στον επιχειρηματικό στύβο. Κάνουν σπουδές στα ειδικά κολλέγια του εξωτερικού. Τα παιδιά των εργατών και των φτωχών δεν έχουν ανάγκη να διαθέτουν την ιδέα της αβεβαιότητας και της σακοτεύει τα μαλλιά των ανθρώπων (θ' ασχοληθούμε μ' αυτό σε μελλοντική επιστολή) και θα κλείσει αυτό το γράμμα μ' ένα τοπιάτο του Τζιμάκου: «Οσοιαστικός ρεαλισμός στο σινεμά είναι όταν η κάμερα σου δείχνει επί ένα μισάρω στη μούρη μια ροζιάσμένη εργατική γροθιά. Σοσιαλιστικός υπερρεαλισμός, είναι όταν η κόμικρα κάνει ένα πλάνο λίγο δίπλα και στο φόντο της γροθιάς, βλέπεις το παιδί του εργάτη το οποίο μαλακίζεται».

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

«Ακόμα κι αν επιθυμεί κανείς ν' αγιάσει, ο διάβολος δεν τον αφήνει», όπως είλεγαν οι γιαγιάδες μας. Πάνε δυο - τρία χρόνια από τότε που επέφερα μια κάποια ρύπανση στον εαυτό μου, ασχολούμενος με μία τροφαντή γερμανι-δούλα, την Μπετενία Ρελ, κόρη της Ουλρίκε Μάινχοφ. Ομως, οι τότε δηλώσεις της ήταν κάτι περισσότερο από αυτά που μπορεί ν' ανεχτεί κανείς. Και να που, ανήμε

Η εκδίκηση είν' ένα πιάτο που τρώγεται κρύο

Με το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Μπάσκετ δεν είχαμε ασχοληθεί καθόλου πριν την έναρξη του και εκ του αποτελέσματος προκύπτει ένα σημαντικό κενό στην ενημέρωση των αναγνωστών της στήλης. Παρά τα μηνύματα που έστειλε η Εθνική στους φιλικούς αγώνες, το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα περνούσε στα ψηλά των εφημεριδών. Αυτό σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί δικαιολογία για μια στήλη που θέλει να θεωρείται –και είναι φαντασμένη. Επιλέξαμε να αναλωθούμε σχεδόν αποκλειστικά με την κόντρα ανάμεσα στον πρόεδρο και τους οργανωμένους σποδιούς της ΑΕΚ, γιατί πιστεύω ότι οι στόχοι του Νικολαΐδη και το αποτελέσμα της διαμάχης θα έχουν σημαντική επίδραση στο ποδοσφαιρικό γίγνεσθαι της χώρας μας. Ενας επιπλέον λόγος που αφελήσαμε να ασχοληθούμε με το θέμα ήταν και ότι δεν πίστευα ότι η Εθνική μπορούσε να φτάσει στην κορυφή στο συγκεκριμένο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα.

Δεν θεωρούσα, λοιπόν, έτοιμη την Εθνική μπάσκετ για την κατάκτηση του τίτλου της Πρωταθλήτριας Ευρώπης. Οχι βέβαια γιατί η συγκεκριμένη ομάδα δεν έχει τις δυνατότητες για κάτι τέτοιο, άλλωστε έχει αποδείξει το αντίθετο μέσα στο γήπεδο, αλλά γιατί θεωρούσα ότι «ηλικιακά» δεν ήταν ακόμη έτοιμη για κάτι τέτοιο. Η ομάδα προερχόταν από μια ριζική ανανέωση, με νέους παίχτες που είχαν πολύ μεγάλες αγωνιστικές ικανότητες, αλλά πολύ μικρή πείρα από τέτοιου μεγέθους αγώνες. Θεωρούσα, λοιπόν, ότι δύσκολα θα μπορούσε να καταφέρει αυτό που κατάφερε. Αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί μια καλή δικαιολογία, αλλά όσο το επεξεργάζομαι κάνει ακόμη πιο μεγάλη την ευθύνη της στήλης.

Ανατρέχοντας εκ των υστέρων στα δημοσιεύματα των εφημερίδων και στην κριτική που έκαναν οι διάφοροι ειδήμονες στον προπονητή της Εθνικής, τον Παναγιώτη Γιαννάκη, ανακάλυψα ότι πολλοί από αυτούς που πανηγύριζαν και υμνούσαν την επιτυχία της ομάδας, έκαναν κακόποιη την κριτική τόσο στην ομάδα όσο και στις ικανότητες του προπονητή της. Πολλοί ήταν αυτοί που προσδοκούσαν μια αποτυχία της Εθνικής και «περίμεναν στην γωνία» για να την πέσουν στον Γιαννάκη. Το γεγονός αυτό έκανε επιτακτική την ανάγκη υπεράσπισης της ομάδας και ιδιαίτερα του προπονητή της. Είπα από την αρχή ότι δεν πίστευα στην επιτυχία της Εθνικής και το επαναλαμβάνω για να μην θεωρηθεί ότι υπερασπίζομαι εκ των υστέρων τους συντελεστές μιας μεγάλης επιτυχίας. Ομως, είναι άλλο να μην πιστεύεις στην επιτυχία μιας ομάδας, κρίνοντας με αγωνιστικά δεδομένα τις δυνατότητες και τις προοπτικές της,

και άλλο να κάνεις κοικόποιη κριτική

προοπτικώντας να εκμεταλλευτείς την αγωνιστική «ανετοιμότητα» για να βγάλεις όχρηστο τον προπονητή της. Κάνω την αυτοκριτική μου, γιατί έπρεπε να στηρίξουμε την προσπάθεια της Εθνικής στην καινούργια αρχή που έκανε, ανεξάρτητα από το αγωνιστικό αποτέλεσμα, και να δεμπροστιάσουμε όλους όσους προσδοκούσαν την αποτυχία, σε εποχές που ήταν «δυνατοί» και όχι μετά την επιτυχία που τους έκανε είτε να λουφάζουν είτε σαν χαμαλέοντες να μετατραπούν από επικρίτες σε υποστηρικτές.

Επί της ουσίας και με δεδομένη την μεγάλη επιτυχία, θα πρέπει όλοι να βγάλουμε το καπέλο στον Παναγιώτη Γιαννάκη. Οσοι παρακολούθουν τη στήλη, γνωρίζουν ότι θεωρώ τον Γιαννάκη τον κορυφαίο παίχτη σε προσφορά στο ελληνικό μπάσκετ. Γνωρίζετε όλοι την αντιπάθεια που έχω στα πρόσωπα του Ιωαννίδη και του Γκάλη. Θεωρώ ότι και ο δύο πήραν πολύ περισσότερα από αυτά που έδωσαν στο ελληνικό μπάσκετ και ότι έβγαλαν πολύ μεγάλη υπεραξία από την προσφορά του Γιαννάκη σ' αυτό. Ο μεγάλος Αρης του παρελθόντος και η ώθηση που έδωσε στο ελληνικό μπάσκετ η συγκεκριμένη ομάδα ήταν δημιούργημα του Παναγιώτη. Ακόμη και στην κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος το '87, που η πλειοψηφία των ανθρώπων του μπάσκετ (ή καλύτερα των ανθρώπων που ζούσαν από το μπάσκετ) προσπαθούσε να μας πείσει ότι οφείλεται στον Γκάλη, η συμβολή του Γιαννάκη ήταν αθρόυση αλλά πολύ μεγαλύτερη. Εδώ ας κάνουμε μια παρένθεση. Ξαναβλέποντας στα αφερόματα που έκαναν το κανάλια την τελευταία φάση του τελικού του '87, αξίζει να προσέξουμε τις κινήσεις του Γκάλη. Ο «ασύρματος» δεν είχε την ψυχή να πάρει την τελευταία επίθεση και να χρεωθεί μια ενδεχομένη αποτυχία (η δύσκολη της επιτυχίας την έχει δεδομένη, αφού το σύστημα τον είχε αναγορεύσει στον κορυφαίο) και κρυβόταν πίσω από τους αντίπολους, για να μην πάρει την μπάλα.

Επιστρέφοντας στο σήμερα και τον Γιαννάκη, πρέπει να σταθούμε τόσο στο εκτιληκτικό κουτσάρισμα που έκανε όσο και στην ψυχολογική πρετοιμασία της ομάδας για να αντιμετωπίσει τις δυσκολίες της διοργάνωσης. Αξίζει να θυμηθούμε τον ημιτελικό με τη Γαλλία και ιδιαίτερα τα τελευταία 73 δευτερόλεπτα της μεγάλης ανατροπής. Αν έβλεπε κάποιος τη συμπεριφορά του πάργκο, χωρίς να γνωρίζει το σημείο προπονητή της επικομπής, ο οποίος προσπαθούσε να συνδέσει την επιτυχία της Εθνικής με την ανωτερότητα και τα προτερήματα των Ελλήνων, έβαλε το θέμα στην σωστή του διάσταση

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μπροστά στο σκορ με μεγάλη διαφορά. Η απόλυτη ηρεμία και ο τρόπος που έδωσε τις οδηγίες στα τρία τόπια άστι, σε συνδυασμό με το κουστούμισμα τύπου βόλεϊ (έβαλε παίχτη για την επίθεση και τον έβαλε στην άμυνα), ήταν το στοιχείο που βοήθησε αφόνταστα την προσπάθεια των παιχτών του μέσα στο γήπεδο. Ας συγκρίνουμε την εικόνα της Εθνικής μας στα κρίσιμα αυτά δευτερόλεπτα, με την εικόνα της Εθνικής ή του Αρη του Ιωαννίδη σε αντίστοιχα παιχνίδια.

Ο Γιαννάκης είναι στην αρχή της προπονητικής του καριέρας και δεν ξέρω αν στο μέλλον γίνει ο πολύ μεγάλος προπονητής που θα αφήσει εποχή στο ελληνικό μπάσκετ. Του οξιάζουν όμως οι ανεπανάληπτες στιγμές που ζει μετά την κατάκτηση του ευρωπαϊκού τίτλου και η δόξα του ότι είναι μέχρι σήμερα ο μοναδικός στην ιστορία του ευρωπαϊκού μπάσκετ που έχει κατακτήσει χρυσό μετάλλιο σαν παίχτης και σαν προπονητής.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Αν και αναπάντεχη η επιτυχία της Εθνικής μπάσκετ, γιορτάστηκε δεόντως και έδωσε χοράρι σε όλους. Επειδή όμως σε κάθε κανόνα υπάρχει και η εξαίρεση, γνωρίζω έναν Ελληνα που δεν αισθάνεται άνετα. Ο λόγος για τη «συμπάθεια» της στήλης τον πρώην προπονητή μπάσκετ και νων βουλευτή Γιάννη Ιωαννίδη. Ο παρασκήνιος πολέμους που έχει κάνει ενάντια στον Γιαννάκη, αλλά και η αμφισβήτηση ορισμένων παιχτών της Εθνικής (ο Χατζηβρέττας με δήλωση του τον έσφαξε με το μπαντάκι) είναι κοινό μυστικό για όσους ασχολούνται με το άθλημα. Η απάντηση που πήρε από την κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος τον αποστόλως. Ισως γ' αυτό δεν εμφανίστηκε σε καμιά από τις εκπομπές που έγιναν με αιφορμή την επιτυχία της Εθνικής και περιορίστηκε σε μια γραπτή δήλωση συγχαρητηρίων. Τί να πει άλλωστε; Το ελληνικό μπάσκετ πειδεύεται εδώ και αρκετό καιρό τον έχει ποποθετήσει εκεί που προγραμματίζεται. Στη γωνία, παθητικό θεατή των εξελίξεων και των επιτυχών του.

ΥΓ3: Σε φάση ανακωχής βρίσκονται ο πρεσβύτερος και ο οργανωμένος απαδόντης της ΑΕΚ. Στην πρόσφατη συνάντησή τους βρήκαν μια κοινή συνιστούμενή για να πορευτούν το επόμενο διάστημα, αιφήνοντας τις διαφορές τους να λυθούν στο μέλλον. Κάνοντας μια πρώτη αποτίμηση της κόντρας, κερδισμένος βγαίνει ο Νικολαΐδης, που κατάφερε να «εισάγει» νέα ήθη και έθιμα στο ελληνικό ποδόσφαιρο, με τις λιγότερες δυνατές απωλείες. Ο πρέδος της ΑΕΚ κατάφερε επιπλέον να κερδίσει τον απαραίτητο χρόνο για να παγώσει την καινούργια κατάσταση που προποθετήσει επιβάλει, έχοντας ήδη δημιουργήσει ρήγματα στις γραμμές των οργανωμένων απαδών. Ήδη, κάποιοι σύνδεσμοι έχουν πάρει κόκκινη κάρτα από τον πρόεδρο και τα μέλη τους δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τους αγώνες της ομάδας και οι αντιπαραθέσεις ανάμεσα στους σκληροπυρηνικούς και τους μετριοπαθείς απαδούς είναι καθημερινό φαινόμενο. Από τη στιγμή που ο Νικολαΐδης κατάφερε να βάλει σε αντιπαράθεση τους απαδούς της ΑΕΚ, οι οποίοι εκτός των άλλων βρίσκονται στριμωγμένοι και από τις διαθέσεις της κοινωνίας, ο χρόνος δουλεύει υπέρ του.

και ξεκαθάρισε ότι η παρουσία της ομάδας στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα και η νίκη της στον τελικό δεν ήταν τίποτε περισσότερο από μια επιτυχία της συγκεκριμένης ομάδας, που δούλεψε μέσα στο γήπεδο και πέτυχε τους στόχους της και δεν μπορούμε να την συνδέουμε με την ελληνική «ψυχή» και τα «προτερήματα» της ράτσας. Είναι πάρα πολύ η τακτική να προσπαθούν οι αρμόδιοι να εκμεταλλευτούν τις όποιες επιτυχίες, για να παίζουν με το συναίσθημα του κόσμου και να τον ποτίσουν με εθνικιστικό δηλητήριο και αυτό ορισμένες φορές γίνεται τόσο άγραμπτα και απρόκλιτα που δεν μας επιτρέπει να χαρούμε και να πανηγυρίσουμε κάποια επιτυχία, για να μην συνεισφέρουμε και εμείς σ' αυτή την προσπάθεια. Αν και προσπάθησαν ορισμένοι να εκμεταλλευτούν με αυτό τον τρόπο και τη συ

ΚΟΝΤΡΑ

ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΤΣΕΚΟΥΡΙ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΥΣ!

(ο νοών καλώς ενόησε...)

Der Kanzler c'est moi (για να λυθεί το πρόβλημα) Ελα, Αλέκο. Πόσες μέρες ψηφίζουν οι οικοδόμοι; Πόσες;

◆ Ρε, κόψτε το τσιγάρο! Αφού το λέει καθαρά: «Έντεκα μήνες από τη ζωή τους χάνουν οι Αθηναίοι λόγω της αιτιοσφαιρικής ρύπανσης της πόλης, σύμφωνα με έκθεση του Ποικόδιμου Οργανισμού Υγείας. Οι επήσεις μετρήσεις αναφέρουν ότι στις 100.000 θανάτους ετησίως στην Αθήνα οι 873 σχετίζονται με την αιτιοσφαιρική ρύπανση». (Πάντως ο γιατρός θα σου πει πρώτα για τις «βλαβερές συνέπειες του καπνού...»).

◆ «Υπερθεματίζει» ο Κύρτος των απόψεων Μητσοτάκη για την οικονομία (CITY PRESS, 23/9/05) - «Σήμα κινδύνου για την οικονομία». Γιατί ο συνεπής νεοφιλεύθερος δεν αλλάζει (με τίποτα).

◆ Γιακουμάτος έφα: «Η πολιτική επιδότησης των 26 ευρώ ημερήσιως για να κάθεσαι στο σπίτι σου και να κάνεις μαύρη εργασία και να φέρνεις το Βούλγαρο να σε υπηρετεί, ανήκει στο παρελθόν. Από εδώ και πέρα θα επιδοτούμε μόνο την αιτιοσφαιρική και τη δουλειά και όχι την ανεργία και την οκνηρία». Δηλαδή οι άνεργοι είναι τεμπτελήδες και καλοπερνάνε με τα ψήχουλα του επιδόματος. Του γης οι έχει και δεν έχει μετά του γημνού;

◆ «Ο κομμουνισμός ήταν η πανούκλα του 20ου αιώνα» δηλώνει ο Φράνκο Τζεφιρέλι (σκηνοθέτης αλλά και γερουσιαστής του Μπερλουσκόνι) ΕΛΕΥΘΕΡΟ-ΤΥΠΙΑ, 17/9/05. Θα πει κανείς: Α, τον ποτρ! Εδώ είναι το θέμα. Το λέει ο ίδιος ότι είναι... (Αδελφή ισχυρή, αδελφή ουκ έστιν...).

◆ «Οι ιμάμηδες πρέπει να απομακρύνουν τους νέους από τη βία» (ιμάμης Βάγκκιμοι Γκιουνέμι στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 16-9-05). Ιμάμι μπαΐλαντι γιοκ!

◆ Εδρα ελληνικών σπουδών «Κων. Κ. Μητσοτάκης» στο πανε-

πιστήμιο Stanford των ΗΠΑ. (Εμ, βέβαια, αυτών δεν έχει πει το αίμα ο Δρακουμέλ).

◆ Πολύ «κανακεύονν» τους Γερμανούς ψηφοφόρους οι εγχώριοι σοσιαλιστές, ανανεωτές, αναγεννητές του κομμουνισμού και συντροφία.

◆ Τόχουμε πει χλιες φορές: πάχος σκέτο δεν υπάρχει. Πάγχος, ναι...

◆ Καθαρά ελληνικά φαγητά στη βυζαντινή Θεσσαλονίκη: σουτζούκι, γιαπράκ, ιτς-πιλάφ, νταούκ γιοκτσού κ.λπ. (έτσι, γιατί οι Θεα/νικείς θεωρούν τον εαυτό τους κατά ποσοστό 39% Ελληνα). Η πληροφορία από την ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 20-9-05. Το σχόλιο δικό μας.

◆ Και τώρα SUDOKU: όπου su=φωλιά, ξύδι και doku=αέριο, δηλητήριο.

◆ Οχι «Ρίτα, Ριτάκι» αλλά Ρίτα, Ριτάρα!

◆ Μέτωπο κατά του 42% προτείνει ο Κωνσταντόπουλος. Και στο καπτάκι να η συνάντηση της «Πρωτοβουλίας για τη Συστείρωση της Αριστεράς - συν. επ. Αχαϊας» με θέμα (τί άλλο;) «Αυτοδιοίκηση-αυτοδιοκτητικές εκλογές». Συμμετέχουν οι θυποί: ΔΕΑ, ΚΟΕ, ΣΥΝ, ΔΗΚΚΙ, ΑΚΟΑ, ανένταχτοι.

◆ «Η Κομισιόν αποκαλύπτει το τριετές τζετ-λανγκ» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 22-9-05). Ψυχραμία, παιδιά! Λανγκ -όπως το γράφετε- είναι ο πνεύμονας. (Κατά τα άλλα, στην Ελλάδα την αγγλική γλώσσα την παίζουν στα δάχτυλα - με το ένα ή τα δύο χέρια). Το ωραίο είναι ότι στο ίδιο φύλλο της ίδιας εφημερίδας, σελίδα 2, υπάρχει σχόλιο για το «γενιχή είσοδο» που υπάρχει σε ταμπέλα του Ευρωκοινοβουλίου. (Επίτε ο γάιδαρος...).

◆ Τι ΔΕΚΟ. Εδώ τα πάνε δέκα-
«Κων. Κ. Μητσοτάκης» στο πανε-

δέκα τα κλεισίματα «επιχειρήσεων».

◆ Τώρα που ΤΟ ΠΗΡΑΤΕ (το πανευρωπαϊκό) βάλτε το εκεί που ξέρετε να ησυχάσουμε...

◆ Οχι μέρες 1987 αλλά μέρες (συναίνεσης) 1988-1989...

◆ «Ο χαρακτήρας της σημειωνής αστικής Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν μπορεί να αλλάξει» γράφει ο Μ. Μαΐλης στο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 11/9/05 (ανήμερα). Δηλαδή και τι είδουμε τόσα χρόνια με τους «κόκκινους» δημάρχους, πταληκάρι; Γράφει επίσης ότι οι «εκλεγμένοι (του ΣΥΝ)... φορολογούν το λαό». Είναι οι μόνοι δράσες; Για απευθύνεται σε τελείως γκάους άτομα; Η κ. Βέρα Νικολαΐδη στη Νίκαια (π.χ.) πόσο ανέβαζε τα δημοτικά τελη;

◆ Παν κακόν εκ Περισσού (εις ΣΥΝ). Ο παλαιός «Περισσιώτης» Θαν. Καρτερός, διευθυντής του σταθμού του ΣΥΝ (LEFT, 105.5 FM).

◆ «Ελεύθερες» βλέπει τις εκλογές στο Αργανιστάν η ΑΥΓΗ (20/9/05). Τις πρώτες ελεύθερες από το 1969. (Μωραίνε...);

◆ «Τέλος αντοχής, τέλος ανοχής! Από 'δω και πέρα αγώνας διαρκής!» φώναζαν οι ΟΛΜΕΔΕΣ στη ΔΕΘ. Το τέλος της αντοχής είναι φανερό, της ανοχής (μόνο οίκους βλέπουμε), όσο για τον (παραμικρό) αγώνα - ούτε ντουφεκιά... (Διαρκής-απότοι φάνεται- είναι μόνο η ανύπαρχη) του Τρότσκι).

◆ «ΤΥΤΑΝΑΦΑΜ (γιατί δεν βλέπω μελλον).

◆ Συχώνεψη U.S. Airways με

America West: αποτελεσμα της χώ-

νεψης, μείωση προσωπικού από

14.000 σε 8.000. (Ε, τι, θέλεις και

σχόλιο);

◆ «Μετά την εφαρμογή προ-

γραμμάτων απασχόλησης με βά-

ση τις ανάγκες των επιχειρήσεων

(όπως το πρόγραμμα μερικής απα-

σχόλησης στα μικρά εμπορικά, με προσωπικό από 0-3 άτομα) ο ΟΑΕΔ προχωρεί, εντός του 2006, στη σύναψη Προγραμματικών Συμβάσεων Εγγυημένης Απασχόλησης Ανέργων τους οποίους θα εκπαιδεύει κατά... παραγγελία σε ειδικότητες τις οποίες θα ζητά και στη συνέχεια θα απασχολεί με χαμηλό κόστος κάθε επιχείρηση ξεχωριστά... Από 20/9/05 ο ΟΑΕΔ θα δέχεται τις αιτήσεις όσων εργοδοτών μικρών εμπορικών επιχειρήσεων επιθυμούν να προσλάβουν ανέργους για 20μηνη μερική απασχόληση (4ωρο). Το πρώτο δίμηνο «προσαρμογής» ο άνεργος θα αφίεται απευθείας από τον ΟΑΕΔ με 15 ευρώ ημερησίων, ενώ για τους επόμενους 18 μήνες ο εργοδότης θα επιδοτείται με 8 ευρώ ημερησίως για την 4ωρη απασχόληση του ανέργου» (ΗΜΕΡΗΣΙΑ, 19/9/05).

Μικρό, μεσαίο ή μεγάλοι ίδιοι καπιταλιστές... (όμως οι «μικρο-μεσαίοι» είναι στοιχείο της «λαϊκής συμμαχίας» για την «λαϊκή εξουσία»). Κάτι τέτοια οδηγούν μερικούς να αναρωτιούνται: Κράτος και επανάσταση ή κρείττων η επανάσταση;

◆ «Άμα τα ρίχνει ο Μπιν Λάντεν είναι τρομοκρατία, άμα τα ρίχνει το κέρδος είναι Οικονομία της Αγοράς» (πηγή άγνωστη).

◆ Δεν μπορώ να καταλάβω το

μένος του Θ. Μπ. για τον Θαν. Πα-

παπκωνσταντίνου (και τη μολακά

της Βαβυλωνίας): ο άνθρωπος

σπουδασμένος μηχανολόγος μηχανικός

και σήμερα εργάζεται στη Λάρισα

ως ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ. (Ουδέν μεμπτόν...).

◆ Άλλο Μπακογιάννης κι άλλο

Μπελογιάννης.

Βασιλης

τι απευθύνεται σ' ένα κάπως ειδικό κενό.

■ ΒΑΛΤΕΡ ΣΑΛΕΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ Νερό

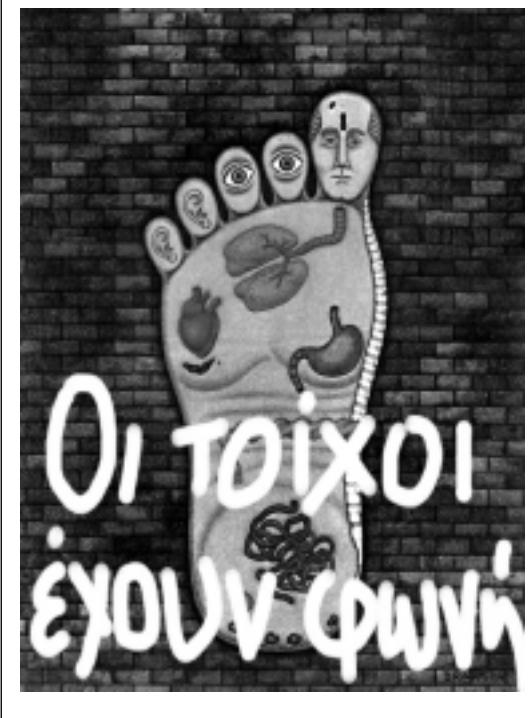
Αν ο Βάλτερ Σάλες δεν είχε σκηνοθετήσει τα «Ημερολόγια μοτοσυκλέτας» (τα νεανικά χρόνια του Τσε Γκεβάρα), ίσως να μην ασχολούμαστον καθόλου με την τανία αυτή, που είναι το ντεμπούτο του στις τανίες τρόμου. Θρίλερ και τρόμος δεν σημαίνει απεραίπτητα φαντάσματα, απειλητικές πλημμύρες και ψυχικά τραύματα που οδηγούν σε αυτοκτονίες. Τρόμος είναι η μοναξιά και η φαντασίωση ότι δεν είσαι μόνος, τα θλιβερά γκρίζα τεράστια οικοδομικά τετράγωνα που στεγάζουν τη σύγχρονη φτώχεια, οι παρτάιμ δουλειές που δεν αρκούν για να ζήσεις, οι φίλοι από το τηλέφωνο, συν οι προσωπικοί εφιάλτες του καθένα. Αν είχε μείνει εκεί ο Βάλτερ Σάλες, θα είχε κάνει το πιο πρωτότυπο θρίλερ της δεκαετίας. Όμως, προτίμησε να στοιχειώσει μια κατάμαυρη «μελανιά» υγρασίας στο ταβάνι κι εκεί χάλασαν όλα...

■ ΤΙΜΟΥΡ ΜΠΕΚΜΑΜΠΕΤΟΦ

Οι φύλακες της νύχτας

Το πρώτο δρακούλαιρικό ρωσικό φιλμ είναι γεγονός! Η απόλυτη βλακεία, η απόλυτη παρακιμή! Λεπτομέρεια: Οι διάλογοι στα ρωσικά, η αφήγηση στ' Αγγλικά!

Ελένη Σταματίου

■ Ολοι την Τετάρτη 5 Οκτώβρη, στις 9 το πρωί, στο Εφετείο (4ος όροφος)

Να αποφυλακιστεί ο Σάββας Ξηρός

«Χωρίς να αναζητώ άλλοθι για το σύστημα, θα μπορούσα να θέσω δημόσια το αυτονόητο (;) αίτημα "ΝΑ ΔΙΚΑΣΤΩ ΥΠΗΣ" ή να εφαρμοστεί ότι προβλέπεται για την περίπτωσή μου, αν όχι από το νόμο τουλάχιστον από την κοινή λογική, εφόσον υπάρχουν σήμερα, δυόμισι μήνες πριν από το εφετείο, εκκρεμή προβλήματα υγείας, που χρήζουν και επιδέχονται αντιμετώπισης και όσο αυτά υπάρχουν η συμμετοχή μου σε οποιαδήποτε διαδικασία είναι ουσιαστικά αδύνατη. Η πορεία βέβαια των προγμάτων μέχρι τώρα καταδεικνύει ότι ακόμα και ένα τέτοιο ελάχιστο προαπαιτούμενο δεν υπάρχει το σθένος να πραγματοποιηθεί, εφόσον και αυτή η πρόσβαση μου στην υγεία και μόνο (αυτονόητο) παρεμποδίζεται με κάθε μέσο και κάθε τρόπο».

Μ' αυτά τα λόγια ξεκινά ο Σάββας Ξηρός ένα κείμενο - ανοιχτή επιστολή, το οποίο - όπως σημειώνει - «απευθύνεται σε κάθε πολίτη, που διαβάζοντάς το θα θεωρήσει ότι θίγεται το κύρος των αξιών μιας ευνομούμενης πολιτείας». Είναι ένα συγκλονιστικό κείμενο, μια κραυγή από τον τάφο, ενός ανθρώπου που είναι καταδικασμένος στην απομόνωση της απομόνωσης, όπως χαρακτηριστικά γράφει.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, που επιμελώς προσπαθούν να κρύψουν πίσω από τα ψηλά ντουζάρια των φυλακών Κορυδαλλού. Οι πολιτικοί κρατούμενοι για τις υποθέσεις 17Ν και ΕΛΑ είναι απομονωμένοι από την υπόλοιπη φυλακή. Σε δύο ομάδες (πέντε στις ανδρικές φυλακές και οι υπόλοιποι στις γυναικείες), σε υπόγεια κελιά, σε ασφυκτικά προσαύλια, χωρίς δυνατότητα να επισκεφτούν τους κοινόχρηστους χώρους της φυλακής και να έρθουν σε επικοινωνία με άλλους κρα-

τούμενους. Μέσα σ' αυτή την απομόνωση, ο πολυτραυματίας Σάββας Ξηρός βιώνει μια δεύτερη απομόνωση, εξαιτίας της κατάστασης της υγείας του, που έχει χειροτερεύσει. Σχεδόν τυφλός, σχεδόν κουφός, ανήμπορος να αυτοεξυπηρετηθεί. Γράφει στην ανοι-

χτή επιστολή του:
«Αναζητώντας πρόσβαση προς την υγεία, αλλά και αναρωτώμενος τί πρόβλεψη υπάρχει για κάποιον στην κατάστασή μου που δικάζεται ή φυλακίζεται, τον Ιανουάριο του 2005 κατέθεσα μία αναφορά προς τον εισαγγελέα

του Αρείου Πάγου Λινό, στην οποία αναφέρω δύο από τους βασικούς λόγους της δήλωσης διαμαρτυρίας - παραίτησης από το εφετείο, το όπι δικάστηκα τυφλός (χωρίς να έχω διαβάσει ούτε μία γραμμή της δικογραφίας) και κουφός (προσπαθώντας να μάθω τι γίνεται στη δίκη από το διπλανό μου), προβλήματα τα οποία επιπλέον σε συνδυασμό με τους μόνιμους πονοκεφάλους, ιλήγους, αστάθεια, με κρατάνε σχεδόν καθηλωμένο στο κελί μου, αποκομμένο από κάθε ομαδική ή ατομική δραστηριότητα, σε μια απομόνωση μέσα στην απομόνωση. Η αναφορά αυτή χρεώθηκε στον εισαγγελέα που χειρίζεται την υπόθεση Καρούτσο και έκτοτε αγνοείται η πύχη της...».

Ο Σ. Ξηρός δεν ζητά ελεγμούνη. Διεκδικεί το δικαίωμά του να πάει στο εφετείο, που ξεκινά στις 2 του Δεκεμβρίου, αφού πρώτα φροντίσει στοιχειωδώς την υγεία του. Να κάνει όχι μόνο εξετάσεις αλλά και απαραίτητες ιατρικές επεμβάσεις, για να μη γίνει ερήμην του και το δεύτερο δικαστήριο. Κατέθεσε την αίτηση αναστολής εκτέλεσης της ποινής τον προηγούμενη Μάρτη. Προκλητικά και παράνομα ο εισαγγελέας Καρούτσος αρνήθηκε να την εισάγει στο Πενταμελές Εφετείο. Χρειάστηκαν παρεμβάσεις στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για να εκδικαστεί η υπόθεση, αφού χάθηκαν 6 ολόκληροι μήνες.

Την ερχόμενη Τετάρτη, 5 Οκτωβρίου, η αίτηση του Σ. Ξηρού θα δικαστεί στο Πενταμελές Εφετείο Αναστολών (4ος όροφος στο κτίριο του Εφετείου, Κυρίλλου Λουκάρεως, πίσω από τον Αρείο Πάγο). Είναι απαραίτητο η αλληλεγγύη στον πολιτικό κρατούμενο να εκφραστεί και με μαζική παρουσία στην αίθουσα του δικαστήριου. Η υπόθεση θα έχει αριθμό 1 ή 2 και η προσελευση πρέπει να γίνει όχι αργότερα από τις 9 το πρωί.

**Τη Δευτέρα, 3 Οκτώβρη, στις 12:00
στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου
(Ακαδημίας 62)**

Συνέντευξη Τύπου

των Κινήσεων Αλληλεγγύης
στους Πολιτικούς Κρατούμενος
Απαραίτητη η παρουσία διών

ΕΚΚΛΗΣΗ ΠΑΤΡΩΝ ΤΟΥ ΕΣΥ Να σταματήσει αυτό το αίσχος

Ο πολυτραυματίας Σάββας Ξηρός, ακρωτηριασμένος, σχεδόν τυφλός και κουφός, με σωρεία προβλημάτων (αναπνευστικά, καρδιογγειακά και άλλα), με συνεχείς και σοβαρές επιπλοκές που εγκυμονούν σοβαρότατους κινδύνους και διαγράφουν τη συνεχή επιδείνωση της υγείας του, εξαικονούθει να παραμένει στα υπόγεια κελιά της δης πτέρυγας των φυλακών Κορυδαλλού (που δύο γνωρίζουμε ότι έχει 5 πτέρυγες).

Αν ως πολίτες μας εξεγείρει μια φορά η διαπήρηση του απάνθρωπου και παράνομου αυτού καθεστώτος κράτησης, ως γιατρούς μας εξεγείρει δέκα φορές η παραπεινόμενη κράτηση και μάλιστα σε αυτό το καθεστώς, ενός πολυτραυματία που έχει όμεση ανάγκη ειδικευμένης και συνεχούς νοσοκομειακής περιθαλψης και θεραπείας.

Ποια πολιτική σκοπιμότητα επιβάλλει τη διαπήρηση της κράτησης του βαρύτατα αισθενούς Σάββα Ξηρού; Τί είδους νομικός πολιτισμός είναι αυτός, που αντικαθιστά την ποινή της εκτέλεσης με μια ποινή αργού βασανιστικού θανάτου;

Κάνουμε έκκληση στους συναδέλφους μας, στους πνευματικούς ανθρώπους, σε δλούς τους πολίτες αυτής της χώρας, δύοι μαζί να κινητοποιηθούμε για να σταματήσει αυτό το αίσχος.

Η παροπάνω έκκληση έχει υπογραφές από ορκετούς γιατρούς. Δεν δημοσιεύουμε τις υπογραφές, γιατί δεν έχουν συγεντρωθεί όλες, όταν έκλεινε η ώλη της «Κ».

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλευ 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

Διστυχώς, πίσω...

Είχε πολύ κόσμο η κυριακάτικη αντιπολεμική διαδήλωση στην Ουάσινγκτον. Για 100.000 μίλισης η Αστυνομία, για 300.000 οι διαδηλωτές. Και στη μέση να 'ναι η αλήθεια, ο κόσμος ήταν πολύ. Τόσος όσος δεν είχε μαζευτεί στο διάστημα που μεσολάβησε από την επίθεση στο Ιράκ. Φαίνεται πως βούθησε και π... Κατρίνα, με τα ούσα έβγαλε στο φως.

Ηταν εκεί κόσμος που με διάφορους τρόπους εκδήλωνε την αντίθεσή του στην κατοχή στο Ιράκ και ζητούσε την απόσυρση των αμερικανικών στρατευμάτων. Ρίξτε, παρακαλούμε, μια ματιά σε μερικές φωτογραφίες που δημοσιεύονται στη σελίδα 6 και θα καταλάβετε τι εννοούμε. Ο μπαξές είχε απ' όλα τα φρούτα (δεν το λέμε ειρωνικά). Από το αναρχικό black block μέχρι κυρίες που είχαν ξεγυμνώσει τα στήθη τους και κρατούσαν πανό που έγραψε «στήθη, όχι βόμβες» (τι ακριβώς εννοούσαν θα σας γελάσουμε). Από πασιφίστες με χάρτινα λευκά περιστέρια μέχρι ομοφυλόφιλους που κρατούσαν ροζ μπαλόνια και φορούσαν μπλουζάκια στο ίδιο χρώμα.

Ηταν ένας κόσμος με ειλικρινή αντιπολεμική διάθεση. Ενα σημάδι ασφαλώς παρήγορο, σε μια Αμερική που εξέλεξε για δεύτερη φορά πρόεδρο τον Τζορτζ Μπους και την κλίκα των χριστιανοφασιστών που τον περιτριγυρίζει και που ακόμα και μετά το έγκλημα της Νέας Ορλεάνης εξακολουθεί να του δίνει δημοτικότητα πάνω από 40%. Πόσο πίσω από τις πραγματικές ανάγκες των καιρών, όμως, βρίσκεται όλος αυτός ο κόσμος.

Ακόμα και το πανό των αναρχικών, της πιο αριστερής κατά τεκμήριο πτέρυγας αυτού του πολύχρωμου κινήματος, έγραφε: «Fight the rich, not their wars» («πολεμήστε τους πλούσιους, μη συμμετέχετε στους πολέμους τους»). Η ταξική αναφορά έμενε και εδώ μισή, ανοικολήρωτη, μπερδεμένη. Και ήταν και μειοψηφική, βέβαια. Πολύ μειοψηφική. Οι πολλοί ήταν με στην καλή χαρά. Με τα περιστεράκια τους, με τα μπαλονάκια τους και με τη Τζάν Μπαέζ τους, σύμβολο ταιριαστό της σύνδεσης με ένα κομμάτι του παρελθόντος. Με ένα κομμάτι του κινήματος του '60, το πασιφιστικό, το πιο ακίνδυνο για το σύστημα και γι' αυτό το πιο προβεβλημένο. Δεν ήταν, όμως, μόνο η Τζάν Μπαέζ και τα «παιδιά των λουλουδιών» που χαρακτήριζαν εκείνο το κίνημα. Ηταν και οι ριζοσπαστικές οργανώσεις, αυτές που πήραν τα όπλα και συγκρούστηκαν με την ιμπεριαλιστική εξουσία. Ηταν εκείνο το κομμάτι του κινήματος που δεν περιοριζόταν σε ειρηνιστικά ευχολόγια, αλλά ζητούσε ενεργυπτική στήριξη στον αγώνα των λαών της Ινδοκίνας.

</div